

Pháp Luân Đại Pháp

Đạo Hàng

(Vietnamese version)

Lý Hồng Chí

MỤC LỤC

Giảng Pháp tại Pháp hội miền Tây Mỹ quốc	1
Giảng Pháp tại Pháp hội Great Lakes ở Bắc Mỹ	12
Giảng Pháp tại Pháp hội Canada năm 2001	33
Giảng Pháp tại Pháp hội quốc tế Washington DC	41

Giảng Pháp tại Pháp hội miền Tây Mỹ quốc

Lý Hồng Chí, ngày 21 tháng 10 năm 2000 ở San Francisco

Đã lâu rồi! (*Vỗ tay*)

Được rồi, bây giờ chúng ta không vỗ tay nữa, nghe Thầy giảng.

Bất kể một sinh mệnh nào trong vũ trụ này, bất luận là tại tầng thứ nào chúng ngộ được Pháp của họ, Pháp lý của họ, chúng ngộ được quả vị của họ, đều phải trải qua một khảo nghiệm thật sự nghiêm khắc, để xác lập xem những thứ họ chứng ngộ có thể đứng vững trong vũ trụ này hay không, dựng lập lên uy đức của họ. Cho nên tất cả mọi sinh mệnh, trong tu luyện đều sẽ gặp phải tình huống giống như chúng ta hôm nay. Mọi người biết rằng, năm đó khi Thích Ca Mâu Ni tại thế, khi Giê-su tại thế, còn có những chính giáo, chính Pháp khác nữa, khi họ chuyển thế đều đã từng gặp sự việc như thế này, sẽ có khảo nghiệm như thế này, đây là Lý của vũ trụ này. Nhưng mà, Đại Pháp của chúng ta, tôi bảo mọi người, bất kể người nào cũng không xứng khảo nghiệm Ông. Bởi vì tất cả các sinh mệnh, bao gồm hết cả các sinh mệnh bên trong vũ trụ đều là Ông khai sáng, [do] Ông sáng tạo, tạo ra, cho nên không ai xứng khảo nghiệm Ông. (*Vỗ tay*)

Thế thì, tại sao chúng ta lại gặp phải sự việc như thế này? Mọi người biết rằng, Lý Hồng Chí là lấy hình thức biểu hiện của người thường, là lấy thân thể của người thường, [dùng] ngôn ngữ thấp nhất của sinh mệnh

trong toàn vũ trụ – ngôn ngữ của con người, hơn nữa là ngôn ngữ nông cạn đơn giản nhất của con người hôm nay và hình thức thấp nhất trong tu luyện – phương thức khí công để làm sự việc này, đã làm mê hết thấy chúng sinh trong vũ trụ. Bởi vì phải nhận định vị trí tâm tính sở tại của hết thấy các chúng sinh trong vũ trụ, sắp đặt họ lại từ đầu, nên buộc phải khiến họ biểu hiện ra tiêu chuẩn tâm tính thật sự của họ, vậy thì sẽ không thể để họ biết được chân tướng. Tất cả các sinh mệnh trong toàn bộ vũ trụ đều không biết được chân tướng, họ coi tôi như người tu luyện, cho nên họ mới dám làm như thế này. Trước kia tôi từng giảng cho chư vị, tôi nói rằng quá khứ Pháp trong vũ trụ này thì chúng sinh đều không biết được, cho nên khi tôi đang chính Pháp, họ lại cho rằng tôi cũng là đang sáng lập một bộ các thứ chứng ngộ, chẳng qua là vô cùng thuần chính, tầng thứ vô cùng cao, từ góc độ của họ mà nhìn chỉ vậy mà thôi. Đó chính là nguyên nhân mà hôm nay họ dám mang tới cho chúng ta trường tai họa này, ý [họ] tức là quả vị cao hơn và Pháp lớn nhường này thì phải có khảo nghiệm lớn nhường ấy, nhưng mà, ngược lại mà giảng, nếu như không cho phép nó phát sinh, nó cũng không phát sinh được. Tôi là muốn lợi dụng hết thấy những an bài của chúng để xem xét tâm tính trong những hành vi của chúng. Sự việc này, trong lịch sử chúng đã làm ra những an bài lâu dài. Lịch sử của nhân loại là lặp lại, chúng cũng biết rằng Pháp lớn nhường này mà truyền thì không phải chuyện đùa. Nhân loại thời kỳ trước đã từng trải qua một quá trình thí nghiệm như vậy rồi, hơn nữa nhân loại đã phát triển đến bước còn xa hơn hôm nay, cuối cùng do ô nhiễm môi trường đã tạo nên nhân

loại biến dạng, cuối cùng bị tiêu hủy, đó là nhân loại lần trước đó. Lần này là lặp lại của lần trước đó, nhưng mà đây là Chính Pháp thật sự rồi, tức là từ niên đại tương đối xa xưa đã an bài sự kiện này rồi. Chúng vì để khiến nó không đi lệch, vì để khiến việc hôm nay không xuất hiện vấn đề, chúng đã kiến lập nên một bộ hệ thống. Dùng lý niệm của chúng mà giảng, thì những sự việc phát sinh hôm nay, những sự việc xuất hiện, đều là chúng đã an bài cả rồi. Trong quá trình không hề có một sự việc nào ngẫu nhiên cả, cho dù nó biểu hiện là ngẫu nhiên trong người thường, biểu hiện trong người thường hoàn toàn là hình thức người thường, nhưng mà, hết sức xác thực là chúng đã an bài cả rồi. Dùng lời của chúng mà giảng, một vị Thần là đã đủ an bài hết thấy mọi chúng sinh của toàn bộ Trái Đất không xuất hiện sai lệch, [mà] vô số Thần, nhiều Thần đến như vậy đều đang dõi theo sự việc này, chúng có thể xuất hiện sai sót sao? Trong tiến trình bất kể sự việc nào cũng sẽ không [sai sót]. Nhưng mà, đó vẫn [chỉ] là những Thần của cựu vũ trụ mà vừa rồi tôi giảng an bài, chúng không dám hủy đi hết thấy, bởi vì chúng cũng thấy được vấn đề mà vũ trụ sẽ phải đối mặt, chúng cũng biết rằng tôi đang làm sự việc này. Nhưng mà tôi là ai, chúng cũng không biết được, cho nên chúng cứ an bài những việc mà chúng muốn làm. Mọi người nghe đã hiểu chưa? (*Vỗ tay*) Mục đích mà chúng biểu hiện ra là muốn kiến lập uy đức cho Pháp này của tôi, là muốn để cho Pháp trong vũ trụ có thể khiến sinh mệnh của toàn vũ trụ thật sự kính trọng uy đức của Ông, trên bề mặt đó là mục đích mà chúng an bài hết thấy điều này, nhưng mà đó lại trở thành trở lực trong Chính Pháp, tôi biết chúng nhất định sẽ làm như

vậy, vậy thì vừa hay trong hết thấy những gì chúng an bài này tôi lại xem xét tâm tính của chúng, sắp đặt lại từ đầu vị trí của chúng. Đối với những người chúng ta trong quá trình tu luyện thì đều nên nhận thức một cách đúng đắn quan hệ giữa tu luyện cá nhân và Chính Pháp. Nhìn nhận những ma nạn và khảo nghiệm mà chư vị trải qua thế nào đây? Tôi nói với mọi người, nếu như một cá nhân không có nghiệp lực lớn nhường ấy, thì tuyệt đối sẽ không xuất hiện nạn lớn nhường ấy. Phải phân biệt rõ một cách thanh tịnh tu luyện cá nhân và tà ác bức hại Pháp là hai chuyện khác nhau. Hết thấy những can nhiễu được an bài gây ra cho Đại Pháp, muốn cưỡng ép cấp lên tôi và Pháp gì đó là tuyệt đối không thể thừa nhận, cho nên chúng phải gánh chịu hết thấy những gì chúng làm. Điều này so với khi Giê-su bị bức hại, đệ tử của Thích Ca Mâu Ni bị hại có gì khác nhau? Chúng sẽ phải chịu trách nhiệm vì hết thấy điều này, chúng cũng ắt phải chịu trách nhiệm vì hết thấy điều này. Tôi từng giảng cho chư vị một câu, tôi nói rằng, Phật là gì? Như Lai là đứng trên chân lý như ý mà tới ấy là danh hiệu của con người thế gian, còn thật sự Phật là người bảo vệ của vũ trụ, họ sẽ chịu trách nhiệm cho hết thấy nhân tố chính trong vũ trụ. Nhưng mà, về sự việc này, chúng cũng đã biểu hiện ra một cách đầy đủ vị trí tâm tính sở tại của chúng sau khi đã lệch rời khỏi Pháp, đã phơi bày một cách đầy đủ phía bất thuần của chúng, cho nên mới khiến cho một số sự việc xuất hiện rất nhiều những thứ [lẽ ra] không nên xuất hiện và các loại can nhiễu, điều này và biểu hiện tâm tính của học viên trong tu luyện cá nhân hiện nay là cực kỳ tương tự. Chúng sinh trong vũ trụ đều đang trong Chính Pháp, hết thấy những gì

biểu hiện có thể đều sẽ thể hiện tại nơi con người, bởi vì tôi đang ở nơi con người mà làm. Những thống khổ phải chịu đựng, những ma nạn phải chịu đựng của các đệ tử Đại Pháp chúng ta, tôi bảo mọi người, không chỉ là nhắm vào tu luyện cá nhân, mà là có nhân tố sinh mệnh cao tầng mượn cơ học viên có nghiệp lực và đề cao làm lý do để lợi dụng sinh mệnh tầng thấp đã bại hoại tiến hành bức hại từ đó khảo nghiệm Đại Pháp, kỳ thực đối với Chính Pháp mà giảng đều là phá hoại. Mọi người không chỉ là đang gánh chịu những ma nạn mà con người tạo ra cho chư vị. Bởi vì chư vị có phía mặt đã tu luyện tốt, chư vị là những Thần vĩ đại, [nên] những Thần ở tầng thứ rất cao rất cao đều đang khảo nghiệm chư vị, cho nên sự việc hôm nay mới trở thành không có tiền lệ trong lịch sử, trong lịch sử xưa nay chưa từng có ma nạn nào thế này. Đây là từ góc độ người tu luyện chúng ta mà nhận thức nó như vậy. Nhưng mà, ngược lại mà giảng, tôi nói rằng không ai xứng khảo nghiệm Đại Pháp. Nhưng mà chúng đã làm rồi, vậy thì đó chính là tội của chúng, chúng đều sẽ phải gánh chịu cho hết thảy những gì chúng làm. Tôi chỉ là giảng một cách khái quát cho mọi người tình huống này. Tôi đã giảng tôi chỉ là muốn lợi dụng hành vi của chúng để nhìn rõ tâm tính của chúng và an bài vị trí của chúng, ngược lại kiểm nghiệm đệ tử viên mãn. Hơn nữa chúng là lợi dụng tính phá hoại của sinh mệnh tà ác nhất để làm hết thảy điều này.

Là Sư phụ mà giảng, sự việc này mặc dù ma nạn gặp phải rất lớn, bởi vì chư vị với Pháp này là đồng tại trong thời kỳ Chính Pháp, tại bất kể một thời kỳ lịch sử nào hoặc là trong tu luyện tương lai người ta đều sẽ

không gặp phải ma nạn lớn như thế này. Đương nhiên không phải chư vị, mà là người tương lai, bởi vì họ chỉ bất quá là tu luyện cá nhân. Chư vị và Pháp là kết nối lại với nhau.

Một năm qua có nhiều nguyên nhân tôi không nói lời nào, trong khi không nói lời nào tôi đã nhìn thấy các học viên làm được hết sức tốt, cũng tức là trong tình huống mà tôi không có mặt mọi người đều có thể làm tốt. Xuất sắc! Một mặt chư vị coi mình là người tu luyện mặt khác lại kiên định bảo vệ Đại Pháp, thật sự vĩ đại! Đó là bởi vì chư vị ở trong Pháp, đó là bởi vì chư vị coi mình là một người tu luyện. Đó là điều người thường không làm được, người thường tuyệt đối không làm được. Đây là sự việc mà trong lịch sử nhân loại chưa từng gặp phải. Chớ nói đến thế lực tà ác muốn phá hoại chúng ta muốn tiêu diệt chúng ta, trong lịch sử đều chưa từng có sự việc như thế này, con người cũng không có cái bản sự đó. Cho dù ai bức hại Đại Pháp, họ đều là người đang đấu với Thần, kết quả cuối cùng là rõ ràng rồi. Đương nhiên, thông qua một chuỗi các sự việc phát sinh này, giữa học viên của chúng ta với nhau về nhận thức càng thêm minh xác. Đặc biệt là vào thời kỳ đầu của ma nạn, có người bị sốc, có người suy nghĩ: Lý Hồng Chí là người như thế nào? Có người nghĩ Pháp này có chính hay không? Một khảo nghiệm toàn diện nhắm vào tất cả các tâm của con người. Cho dù chư vị ôm giữ bất kể cái tâm nào tiến vào Đại Pháp này, thì đều sẽ nhắm vào cái tâm này của chư vị tiến hành khảo nghiệm. Có người cảm thấy phương diện này của Đại Pháp là tốt, phương diện kia là tốt, nhưng mà, cái khảo nghiệm ngày hôm nay lại

vô tình, bởi vì bất kể một loại nhân tâm nào cũng không thể mang đến thiên thưởng được.

Cho dù trong lịch sử có loại tu luyện này tu luyện kia, tôi bảo mọi người, con người xưa nay đều chưa từng tu luyện thành công. Bởi vì, phó nguyên thần là không nhập tam giới, mà ở vi quan bên ngoài tam giới thao túng thân thể con người. Một người nếu muốn quay trở về căn bản là không thể. Trong lịch sử xưa nay đều chưa từng có. Còn trong Chính Pháp hôm nay, không chỉ là [vì] chư vị có duyên phận lớn như thế, cũng không chỉ là ngẫu nhiên, nhưng chư vị đã gặp được rồi, chư vị thật sự có thể tu trở về rồi! (*Vỗ tay*)

Cho dù Thần ở trên tầng thứ nào chỉ cần tiến nhập tam giới thì vĩnh viễn không thể quay về lại được nữa, đây là tuyệt đối. Đó cũng là một sự việc mà trong lịch sử xưa nay đều không có ai dám tiết lộ. Bởi vì nó liên quan đến việc nhân loại sẽ rất nhanh đi đến hủy diệt. Nếu như người ta biết được sự thật, sinh mệnh mà không còn bất kể hy vọng nào sẽ không điều ác nào không làm. Nhưng mà Đại Pháp chúng ta đã làm được, chúng ta cũng có thể làm được, cũng đã khởi được tác dụng này rồi, cho nên tôi đã nói chân tướng cho mọi người. (*Vỗ tay*)

Các học viên của chúng ta, thật sự là xuất sắc. Một đoạn thời gian trước đây, mọi người vì Chính Pháp đã làm rất nhiều việc mà chư vị nên phải làm, vào thời gian này chúng ta có rất nhiều người về phương diện giảng rõ chân tướng đã làm lượng lớn công việc. Làm một đệ tử Đại Pháp, một tạp tử của Đại Pháp vũ trụ này, chư vị nên làm như vậy. Khi người ta phá hoại Pháp, đương nhiên không ai phá hoại được Pháp này, Pháp của vũ trụ sao có thể bị con người phá hoại chứ? Không ai phá

hoại nổi, nhưng mà, khi ai đó tới bức hại Pháp này, vậy thì làm một đệ tử, làm một lap tử của Đại Pháp, chư vị nên làm như thế nào đây? Chư vị chẳng phải nên đi nói ra chân tướng, để con người biết được là chuyện gì sao? Đó là đứng từ góc độ bản thân chư vị mà giảng, chư vị là một lap tử của Đại Pháp, thì chư vị nên khởi tác dụng này.

Còn từ một góc độ khác mà giảng, tôi bảo mọi người, hết thấy mọi việc chư vị làm hôm nay, tất cả các Thần trong vũ trụ, bất kể họ đã được chính lại hay chưa được chính lại, họ đều đang nói chư vị quá từ bi. (*Vỗ tay*) Chư vị biết không? Trong thời kỳ mà tà ác rợp trời dậy đất mà tới này có bao nhiêu người đã bị lời đồn ác độc, bị những lời dối trá lừa gạt thế gian che mắt, mang theo tâm lý thù hận mà đối đũa với Đại Pháp và đệ tử của tôi, những người như vậy tương lai chắc chắn sẽ bị đào thải. Nhưng ngay cả như vậy, chúng ta thông qua giảng chân tướng đã khiến họ minh bạch sự thực, loại bỏ đi suy nghĩ và ác niệm ban đầu, họ rất có khả năng đã được cứu. (*Vỗ tay*) Việc chúng ta hướng đến thế gian giảng chân tướng lại không phải là làm đấu tranh chính trị gì cả, nhắm vào những sự việc nào đó mà làm gì. Tôi bảo chư vị, đây là từ bi của chư vị, là chư vị đang thật sự độ con người tương lai! (*Vỗ tay*) Nếu như tư tưởng của cá nhân đó không xoay chuyển trở lại, mọi người thử nghĩ xem, vậy là xong rồi. Làm một học viên, làm một người tu luyện, tôi nghĩ xuất phát từ góc độ từ bi này cũng nên làm sự việc như vậy. Đem chân tướng giảng cho con người, nói với họ, cũng là đang cứu vãn con người.

Ngoài ra tôi muốn mượn cơ hội này, bày tỏ sự vô cùng cảm ơn đến tất cả các cấp chính phủ Mỹ quốc và

Canada đã trao tặng vinh dự cho chúng ta và trao tặng vinh dự cho cá nhân tôi! (*Vỗ tay*) Trong hoàn cảnh đặc thù này, tôi không thể đi bày tỏ sự cảm ơn đến từng người họ được, nhưng mà, tôi sẽ mang đến cho họ sự tốt đẹp của tương lai. (*Vỗ tay*) Về biểu hiện chúng ta cầu được sự ủng hộ của thế nhân đối với Đại Pháp, đây là suy nghĩ của thế nhân từ phía mặt biểu hiện ra ở nơi con người đây, còn ở phía mặt khác là ngược lại. Ai ủng hộ cho Đại Pháp, tuyên dương Đại Pháp từ phía chính diện, thì họ chính là đang khai sáng cho bản thân sự tồn tại sinh mệnh trong tương lai và đặt định cơ sở đắc Pháp trong tương lai. (*Vỗ tay*)

Những lời muốn nói rất nhiều, tôi không muốn giảng quá nhiều. Tôi sẽ chọn một thời gian nhất định bước ra chính thức cùng với mọi người giảng rõ ràng cho mọi người ngọn ngành những sự việc này. (*Vỗ tay*) Nhưng mà tôi nói với mọi người, tất cả những đệ tử đã bước ra, Sư phụ cảm ơn chư vị! (*Vỗ tay*) Rất xuất sắc! (*Vỗ tay*)

Mỗi một người chúng ta, đều đang làm những việc chính Pháp hồng Pháp giảng rõ chân tướng cho Đại Pháp, chúng ta không hề tham dự đấu tranh chính trị. Cho dù chúng ta đi đến Thiên An Môn, hay là đến Trung Nam Hải, hay là hướng đến con người giảng rõ chân tướng trong các hoàn cảnh khác. Bởi vì, [nếu] tà ác không bức hại chúng ta, chúng ta căn bản sẽ không hướng đến con người giảng chân tướng gì cả, chúng ta cũng không cho rằng việc thỉnh nguyện và giảng rõ chân tướng hiện nay là can nhiễu đến bất kỳ ai. Khi bị đối xử bất công phải cho phép người ta nói, đó là quyền lợi cơ bản nhất của con người.

Đương nhiên, thông qua sự việc này chúng ta đã triệt để nhìn thấy vị trí tâm tính sở tại của mỗi một học viên, nhưng mà dù thế nào, mọi người lúc bắt đầu sự việc này đã trải qua một quá trình suy xét nghiêm túc, đó đều không tính là sai. Bởi vì cho chư vị cơ hội như vậy để chư vị suy xét: Rốt cuộc ông Lý Hồng Chí là người thế nào? Rốt cuộc Pháp này có chính hay không? Những người có thể vượt ra, đến hôm nay có thể vượt qua, tôi nói với chư vị, chư vị chính là đã vượt qua rồi! (*Vỗ tay hồi lâu*) Mọi người đã biết rằng, lúc đó thật đúng là thế lực tà ác rợp trời dầy đất, rất là lớn, những thứ này đã bị tiêu hủy hết rồi. (*Vỗ tay*) Chỉ sót lại những người tà ác đang biểu diễn, hơn nữa tất cả những ai có chính niệm, không phải nói về học viên chúng ta, tất cả những người thường có chính niệm đều đứng lên phản đối sự việc này. Là bởi vì trước kia tà ác ức chế con người, sau khi tà ác này bị thanh trừ đi rồi, người ta đều thanh tỉnh ra, nhìn nhận hết thấy chuyện này, đối đãi với hết thấy lại từ đầu. Đối trá, giả tướng đều sẽ bị vạch trần từng cái một. (*Vỗ tay*)

Vốn là có rất nhiều lời muốn nói với mọi người, mọi người có thể cũng có rất nhiều lời muốn hỏi tôi: Làm thế này có đúng không? Làm thế kia có đúng không? Tôi nói với mọi người, về chính thể chư vị đều làm đúng rồi. Những chuyện chi tiết kia, còn có một số sự việc cá biệt xử lý không chuẩn, tôi nghĩ trong quá trình bản thân đi về viên mãn chư vị đều sẽ làm được tốt. (*Vỗ tay*) Bởi vì hơn một năm nay, thực tiễn đã chứng minh, trong tình huống mà tôi không có mặt chư vị xác thực đã làm được rất tốt, xác thực làm được rất tốt, hết sức tốt! (*Vỗ tay*) Một số vấn đề nhỏ và vấn đề cá nhân xuất hiện không

đại biểu được cho Đại Pháp. Đó cũng là có người an bài, nói nó là tất nhiên cũng được, trên thực tế cũng là an bài. Vào thời kỳ nào đó, người nào đó sẽ biểu hiện thế nào, vào thời kỳ nào đó người này sẽ làm gì, kể cả những ai trong nơi giam giữ, họ trước kia vẫn luôn biểu hiện rất tốt, cuối cùng họ lại phản ngược lại, họ không học nữa, họ cũng không luyện nữa, còn động viên những người khác của chúng ta. Mọi người thử nghĩ xem, điều này có thể là ngẫu nhiên sao? Bất kể sự việc gì có thể đều không phải ngẫu nhiên, bởi vì, một người tu luyện trong quá trình chư vị tu luyện liên tục đi cho đến bước cuối cùng đều không tách khỏi khảo nghiệm căn bản đối với chư vị. Còn đệ tử Đại Pháp chân tu của chúng ta trong khảo nghiệm không một ai bị rớt lại.

Tôi giảng bấy nhiêu thôi. Có cơ hội tôi sẽ giảng cho mọi người kỹ lưỡng. (Vỗ tay) Cho dù thế lực tà ác có đoạt đi sinh mệnh, cho dù trong nơi giam giữ, bị kết án, cho dù phải chịu thống khổ trong những tình huống khác nhau, trôi dạt khắp nơi, và các học viên chúng ta ở ngoài nước và các học viên ở trong những hoàn cảnh khác, tất cả những gì chư vị làm cho Đại Pháp đã kiến lập uy đức của chư vị. Đi cho đến hết bước cuối cùng, hy vọng chư vị làm được tốt hơn nữa, thật sự viên mãn! Cảm ơn mọi người! (Vỗ tay)

.....

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: //big5.falundafa.org/chibig5/daohang_1.htm

Dịch ngày: 17-10-2016. Bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

Giảng Pháp tại Pháp hội Great Lakes ở Bắc Mỹ

(Lý Hồng Chí, ngày 9 tháng 12 năm 2000 tại Ann Arbor)

Mọi người vất vả rồi! *(Vỗ tay nhiệt liệt)*

Gặp mọi người tôi rất vui. Một năm trước chư vị không như thế này, trải qua khảo nghiệm nghiêm khắc thế này, có lẽ chư vị còn chưa cảm giác được nhiều, nhưng tôi lại thấy được chư vị đã hoàn toàn không còn là con người ban đầu nữa. Mọi người chúng ta đều đã trải qua khảo nghiệm nghiêm khắc nhất, chưa từng có trong lịch sử, hơn nữa là một khảo nghiệm tà ác. Trước kia chúng ta cho dù làm bất kể việc gì, mọi người đều nghĩ: Mình phải làm thế nào học Pháp cho tốt, mình làm thế nào để làm công tác cho Đại Pháp, mình làm thế nào để có thể đề cao, mình làm thế nào để có thể thực thi tốt hơn nữa; cứ luôn cảm thấy là đang học Đại Pháp, chứ không phải một thành viên đang ở trong Đại Pháp. Sau khi trải qua một năm này, tôi phát hiện mọi người đều hoàn toàn thay đổi rồi, chư vị đã không còn cách nghĩ như ban đầu nữa. Cho dù làm gì cho Đại pháp, cho dù chư vị đang làm gì, chư vị đều đặt bản thân mình vào trong Đại Pháp, chứ không còn suy nghĩ rằng mình mong muốn làm chút gì đó cho Đại Pháp, mình muốn đề cao ra sao như ban đầu nữa. Cho dù chư vị làm gì, đều không còn nghĩ rằng bản thân mình đang làm gì đó cho Đại Pháp, nên làm như thế nào cho Đại Pháp, mình làm thế nào để có thể làm được tốt cho Pháp này, [mà] đều đã đặt bản thân ở trong Đại Pháp, chư vị đã giống

như một laps tử trong Đại Pháp, cho dù làm gì thì bản thân cứ nên thực thi như thế. Mặc dù chư vị chưa có ý thức được như vậy một cách minh xác, hoặc chư vị chưa có biểu đạt bằng ngôn ngữ một cách minh xác, kỳ thực hành động của chư vị đã là như vậy rồi, đó chính là thay đổi lớn nhất mà tôi nhìn thấy đã xảy ra sau khi mọi người trải qua một năm vừa rồi. Nói cách khác, chư vị đã hoàn toàn ở trong Pháp rồi. Đặc biệt là học viên cũ, biểu hiện về điểm này là hết sức rõ ràng. Trước kia, có thể nói chư vị là học viên, gần đây tôi thường hay nói “học viên” thành “đệ tử”, xác thực là đã có biến hóa rất lớn. Chư vị là người tu luyện, [nên] Sư phụ không có biểu dương chư vị nhiều theo phương thức cổ vũ giống như người thường hoặc nói rằng chư vị đã làm được tốt như thế nào đó, bởi vì chư vị đều là người tu luyện, chư vị biết nên phải làm như thế nào.

Những sự việc phát sinh hôm nay, trong lịch sử sớm đã an bài xong cả rồi, mỗi mắt xích đều không có đi lệch. Đương nhiên loại an bài này, nó là những sinh mệnh cao tầng trong vũ trụ cũ quá khứ an bài, hơn nữa là sinh mệnh cũ trong tầng tầng tầng tầng vũ trụ an bài một cách hệ thống. Mục đích của chúng, cũng là vì để cứu vãn vũ trụ này, chúng cho rằng chúng đã tận tâm tận lực làm tốt tất cả những điều này và viên mãn sự việc này, bao gồm cả Đại Pháp của hôm nay, thậm chí cả đệ tử Đại Pháp, tự bản thân chúng cho là như thế. Mọi người còn nhớ lần trước tôi giảng Pháp ở San Francisco, tôi nói rằng Đại Pháp vũ trụ không ai xứng để khảo nghiệm, bởi vì sao, cho dù sinh mệnh đó trong vũ trụ này có cảnh giới và tầng thứ cao đến đâu, nó đều chỉ là sinh mệnh trong vũ trụ này, đều là Pháp này đã

khai sáng cho nó, cũng tức là sinh mệnh của nó đều là Pháp này tạo ra, nó làm sao có thể quay ngược lại còn muốn khảo nghiệm khảo nghiệm Pháp này chứ. Nhưng mà, trong giảng Pháp trước kia tôi cũng thường giảng cho mọi người, tôi nói rằng Pháp của vũ trụ quá khứ, đó là điều mà sinh mệnh không thể biết, cũng không cho phép sinh mệnh được biết. Đương nhiên rồi, dùng lời của người thường mà giảng, chẳng hạn nói, nếu như sinh mệnh của vũ trụ họ biết được trong vũ trụ có Pháp, vậy thì trong tháng năm dài đằng đằng sau khi chúng sinh vũ trụ lệch rời khỏi Pháp, có thể sẽ mang đến rất nhiều rất nhiều vấn đề, vậy thì có sinh mệnh có thể sẽ đi sửa đổi Pháp này. Bởi vì nó có năng lực, cái gì nó cũng có thể làm được. Cho nên hình thức tồn tại của Đại Pháp vũ trụ là không cho phép bất kể sinh mệnh của một tầng nào biết được. Như vậy liền dẫn đến một vấn đề, chúng không biết trong vũ trụ này có Pháp, chúng coi việc Đại Pháp của vũ trụ này có thể được hồng truyền trong vũ trụ là tôi đang chứng ngộ ra Pháp này. Hơn nữa, chúng cũng thật sự là dốc toàn lực vì để sự việc này được thành công, giúp đỡ tôi viên mãn hết thủy điều này. Nhưng mà lại mang đến một vấn đề, là vấn đề gì? Tất cả các chúng sinh trong vũ trụ đều đã lệch rời khỏi bộ Pháp này, cũng tức là cảnh giới và mức độ thuần của chúng [nếu] dùng tiêu chuẩn của Đại Pháp vũ trụ lúc nguyên thủy để đo lường, thì đều không đủ tiêu chuẩn rồi, vậy thì tất cả những an bài và trợ giúp của chúng đối với sự việc này liền trở thành chướng ngại lớn nhất cho tôi làm sự việc này, bởi vì cho dù chúng có làm được tốt đến mấy, cũng đều không vượt qua được cảnh giới của chúng. Nếu như chiếu theo hết thủy những gì chúng an bài mà làm, vậy

thì mọi người thử nghĩ xem, làm xong rồi chẳng phải cũng bằng như chưa làm phải không? Làm xong rồi thì vẫn là cảnh giới và tiêu chuẩn đó, làm sao có thể được chứ? Cho nên hết thấy những gì chúng an bài và làm ra đều không thể thừa nhận, cũng không đứng vững được.

Vậy thì sẽ tạo thành một vấn đề nghiêm trọng: hết thấy những gì chúng an bài, không những không thể khởi được tác dụng chính diện đối với Chính Pháp, mà còn trở thành trở ngại nghiêm trọng. Hiện nay màn kịch tà ác trong xã hội người thường này cũng là một bộ phận trong những an bài của sinh mệnh cao tầng, đó cũng là triển hiện lớn nhất của việc tâm tính của chúng đã không đạt tiêu chuẩn của Pháp, đã biểu hiện một cách đầy đủ tiêu chuẩn tâm tính và sinh mệnh của người tham dự tại các tầng thứ khác nhau. Điều này đồng thời cũng mang đến cho Chính Pháp một điều kiện có lợi. Là điều kiện gì? Nếu như trong Chính Pháp, những sinh mệnh này đều không biểu hiện, thì rất khó sắp đặt vị trí tâm tính sở tại của chúng ở các tầng thứ khác nhau, cũng tức là trong Chính Pháp sẽ có khó khăn rất lớn. Vậy cũng có nghĩa là, hết thấy những gì chúng muốn làm để khảo nghiệm đối với Đại Pháp cũng đã trở thành màn biểu diễn mà thể hiện một cách đầy đủ vị trí tâm tính sở tại của chúng; đồng thời, cũng vừa hay các học viên lại có những nhân tố bất hảo và nghiệp tạo thành trong cảnh giới tầng thấp mà bản thân trong quá trình trường kỳ sinh tồn đã tích lũy lại, những thứ ấy đều phải loại bỏ, nên cũng tạo thành khảo nghiệm nghiêm khắc trong sự việc này cho học viên, chúng lợi dụng ác nhân phao tin đồn về tôi để khảo nghiệm xem học viên

đối với Đại Pháp có kiên định hay không, chính là tình huống như vậy.

Vừa rồi tôi đã giảng, hết thấy điều này tôi không thể thừa nhận, cho nên phải thanh trừ nó, bao gồm cả trường tà ác này. Chúng vốn là muốn đối đãi với chúng ta giống như tôn giáo trước kia. Quan niệm biến dị khiến chúng coi bức hại đối với Thần trong lịch sử là chính đáng, những việc giống như Giê-su bị đóng đinh lên thập tự giá đã trở thành ví dụ mẫu cho việc sinh mệnh cao tăng hạ xuống độ nhân rồi, như vậy làm sao được? Bản thân điều ấy chính là bại hoại! Một vị Thần hạ xuống độ nhân, con người lại đem Thần đóng đinh lên thập tự giá, con người có tội lớn nhường nào, đến hôm nay vẫn còn đang hoàn trả. Nhưng mà đó không chỉ là con người làm ra, mà do sinh mệnh tầng thứ cao hơn đã bại hoại mà tạo thành. Hết thấy điều này chúng không dám nói bản thân chúng có vấn đề, bởi vì hết thấy đều đang biến dị, biến dị tới mức lệch rời khỏi Pháp mới dần dần trở thành như vậy. Trong lịch sử không có sinh mệnh của một tầng nào dám động tới nó, hết thấy đều là do những nhân tố ngang dọc giao nhau, đã trở nên vô cùng phức tạp chi phối. Hết thấy những thứ bất thuần này đều phải trừ bỏ, toàn bộ đều phải trừ bỏ!

Trường tà ác này mặc dù biểu hiện tại xã hội người thường, dường như là những người tà ác đã tạo ra trường ma nạn này cho các đệ tử Đại Pháp của tôi, [nhưng] trên thực tế là sự tham dự của các sinh mệnh biến dị ở các tầng thứ khác nhau, tôi là chỉ những sinh mệnh đã bại hoại đó. Các sinh mệnh không tham dự là đại đa số, nhưng cũng bất thuần rồi, đều đang trong sự sắp đặt lại từ đầu trong Chính Pháp. Còn có một vấn đề

rất nghiêm trọng, bởi vì lúc mới đầu khi làm sự việc này thì tôi đã từng nói với chúng, tôi nói rằng bất kỳ sinh mệnh nào đều không thể khiến cho con người hôm nay đặc độ, bất kỳ Pháp nào đều không thể khiến cho sinh mệnh hôm nay đặc độ, không ai cải biến nổi con người hôm nay. Là có ý gì? Tôi nói với mọi người, bởi vì con người với tư tưởng biến dị hôm nay bản thân họ không cảm giác thấy, là bởi vì bản chất của con người đều đã phát sinh biến hóa, cho dù chọn dùng hình thức tu luyện như thế nào, thì các vị cũng chỉ có thể cải biến những gì mà họ ý thức được, chứ không cải biến nổi sự biến dị về bản chất của họ. Cho nên thông qua hơn một năm này, cho dù chúng có sử dụng biện pháp như thế nào, nghiêm khắc tàn khốc như thế nào, đều không cải biến nổi vấn đề căn bản của học viên, cuối cùng đều không đạt được mục đích. Chúng vì để khiến cho học viên đạt được tiêu chuẩn, đạt được yêu cầu của chúng, chúng đã lợi dụng những sinh mệnh tà ác kia đánh học viên rất ác độc, dùng hết cả những phương thức tà ác nhất chúng vẫn không đạt được mục đích, chúng lại càng nhón nhác nhắm vào học viên một cách tà ác hơn nữa. Cuối cùng khi chúng không đạt được mục đích chúng còn nói chúng đã dùng hết năng lực lớn nhất rồi. Thật là tà ác! Nhưng sự phát sinh của hết thảy những điều này, là tầng tầng sinh mệnh trong vũ trụ bao la [mà nói] chúng lại không cảm giác được sự tà ác này. Bởi vì hết thảy sinh mệnh đều đang ở trong biến dị.

Chúng không đạt được mục đích không có nghĩa là như thế thì học viên chúng ta không đạt nữa, trong Chính Pháp có thể khiến cho hết thảy đều đạt đến tiêu chuẩn, tôi sớm đã nói với chúng không được làm như

vậy. Bất kể sinh mệnh nào, đừng nói là con người, [kể cả] sinh mệnh cao hơn nữa, chỉ cần họ là sinh mệnh trong vũ trụ, trong Chính Pháp tôi đều có thể khiến cho hết thấy những nhân tố về mặt bản chất, về mặt bản nguyên của sinh mệnh, cấu thành nên sinh mệnh của họ sửa cho đúng trở lại, bỏ đi những gì bất thuần, cải biến trở lại. Nói với chúng không được làm như vậy, Pháp giảng rồi mà chúng cũng không nghe, bởi vì chúng không tin hết thấy những gì chân thực. Chúng đã làm rồi, vậy đó chính là tội của chúng. Đến hiện giờ chúng vẫn còn đang nghĩ thế này: Chúng tôi dốc toàn lực giúp ông rồi, bởi vì Pháp lớn nhường này, liên quan đến sự an toàn của vũ trụ tương lai, nên đệ tử của ông không đạt tiêu chuẩn thì không được, Pháp lớn đến nhường này mà không trải qua khảo nghiệm lớn như thế này thì không được. Đó là chúng nghĩ như vậy, cho nên chúng thà hủy đi tất cả chứ không chấp nhận việc không đạt tiêu chuẩn. Cho nên, khảo nghiệm mà đệ tử Đại Pháp đang đối mặt là chưa từng có trong lịch sử. Mọi người đã biết, trong lịch sử nào có công cụ dư luận hiện đại hóa như thế này chứ? Phô thiên cái địa; nào có công cụ giao thông hiện đại hóa như thế này chứ? Đã khiến phạm vi của thế giới thu lại rất nhỏ. Cho nên đây là một trường bức hại nghiêm trọng nhất mà trong lịch sử đều chưa từng có. Nhưng mà đối diện với tà ác, hết thấy những gì học viên làm, đối với Chính Pháp mà nói, đối với Sư phụ mà nói, đều là tốt nhất, bởi vì chư vị thật sự đã biểu hiện ra sự ức chế đối với trường tà ác này. Hơn nữa chúng hoàn toàn là lợi dụng những sinh mệnh bại hoại nhất trong vũ trụ để làm ra hết thấy những điều này. Sinh mệnh trong vũ trụ đều đang sắp đặt vị trí lại

từ đầu, con người không xứng khảo nghiệm Pháp này, Thần cũng không xứng, ai động vào thì người đó có tội, hết thấy điều này chúng cũng nhìn thấy rồi.

Vậy thì có phải là không thừa nhận hết thấy những an bài này của chúng, thì những học viên chưa thực thi được tốt kia cũng nên tiến về viên mãn? Không phải. Nếu như sự việc này không phát sinh, tôi có thể khiến cho hết thấy mọi sinh mệnh đều Thiện giải, toàn bộ đều đạt được tiêu chuẩn viên mãn. Nhưng mà ma nạn tà ác này đã xảy ra rồi. Đại đa số học viên đều đang bước ra chứng thực Đại Pháp, giảng rõ chân tướng, cứu độ thế nhân với các phương thức khác nhau; có người bị bắt, bị đánh, bị bức hại đến chết; Sư phụ cũng bị những lời bịa đặt công kích một cách độc ác. Học viên đứng trước sinh tử tồn vong đã dám bước ra, trong [nguy cơ] mất đi hết thấy ở mức độ tối đa đã bước ra, đã làm hết thấy những gì vĩ đại mà đệ tử Đại Pháp nên phải làm. Tương phản lại, những người không bước ra, trốn đi, đứng về phía của kẻ tà ác mà nhận thức kia làm sao còn có thể là đệ tử Đại Pháp đây? Lẽ nào [những người] với quan niệm đứng về phía của tà ác bức hại Đại Pháp mà làm chuyện xấu cũng vẫn là đệ tử Đại Pháp được? Lẽ nào cũng có được uy đức để viên mãn giống như thế được? Còn một điểm nữa, Thần ấy, họ sẽ không giống như con người. Chẳng hạn nói có học viên bị bắt đi, trong khi bị tra tấn không chịu nổi, bèn viết hối quá thư. Nhưng mà, trong tâm họ nghĩ: mình chỉ là lừa họ thôi, sau khi ra khỏi đây mình vẫn luyện, mình vẫn bước ra chính Pháp, vẫn đến Thiên An Môn. Nhưng như thế không được. Bởi vì loại quan niệm đó ở cõi người đây cũng đều là sau khi đã bại hoại rồi mới hình thành, còn những Thần kia họ

sẽ không như vậy, họ không có tư tưởng như vậy, họ nhận định con đường chuẩn rồi thì nhất định sẽ bước đi tiếp tục.

Có rất nhiều sự việc nếu dùng ngôn ngữ của con người thì rất khó nói cho rõ ràng, cũng giống như rất nhiều học viên hỏi tôi, thưa Thầy, sự việc này sao không kết thúc sớm một chút? Rất nhiều người khi trong thống khổ đều sẽ nghĩ như thế này, chúng ta hãy viên mãn mau lên một chút, kết thúc mau lên một chút. Kỳ thực, đó đều là chấp trước. Vừa rồi tôi giảng rồi, chúng có thể đạt được mục đích khảo nghiệm học viên như vậy, bởi vì tự thân học viên cần đề cao và tiêu trừ nghiệp lực cuối cùng. Sinh mệnh trong quá trình càng ngày càng phát triển hướng đến bề mặt dần dần trở thành một vị Thần, chư vị không có sự phó xuất của chính mình; cứ tiếp tục đề cao, không có sự kiến lập uy đức của chính mình, thế làm sao được? Hết thấy điều này tôi cũng đều quay ngược trở lại lợi dụng việc những sinh mệnh kia biểu hiện tâm tính của chúng đồng thời để cho các học viên kiến lập uy đức. Kỳ thực bất kể như thế nào, cho dù một sinh mệnh trong xã hội người thường họ phải chịu đựng thống khổ lớn ngàn nào, tôi nói với mọi người, đem so sánh với quả vị sau khi chư vị viên mãn, thì không thể sánh được, thật sự không sánh được! Mọi người thử nghĩ xem, quá khứ một người tu luyện trải qua tu luyện cả một đời, thậm chí tu luyện đến mấy đời, nhưng chúng ta hôm nay chỉ trong vài năm ngắn ngủi đã khiến con người viên mãn, quá trình chịu đựng chỉ là trong chớp mắt, hơn nữa thời gian được đẩy nhanh. Tương lai quay đầu thử nhìn lại, nếu như chư vị có thể

viên mãn, chur vị sẽ phát hiện đó không là gì cả, chỉ giống như một giấc mộng.

Nhưng mà, trong quá trình này, hết thấy những gì học viên chúng ta thực thi, xác thực là xuất sắc. Điều vĩ đại nhất của chur vị là bởi vì chur vị có thể theo kịp Chính Pháp. Vừa rồi tôi giảng rồi, trong xã hội người thường biểu hiện của trường tà ác này đều là những sinh mệnh đã bại hoại nhất trong vũ trụ bị ném vào trong xã hội người thường gây ra. Kêu chúng chui vào trong tam giới, chính là để lợi dụng chúng. Những sinh mệnh cao tầng kia sẽ không đích thân tự động thủ làm cái việc xấu này của người thường, chúng chính là lợi dụng những sinh mệnh tà ác và những người tà ác ở phía dưới để làm ra những việc ấy, cho nên đều là cực kỳ tà ác.

Các học viên ở quốc ngoại, có người nghĩ: chúng ta ở quốc ngoại không phải chịu thống khổ lớn như các học viên ở trong nước, phải chăng trong viên mãn chúng ta không được như các học viên ở trong nước? Không phải như vậy. Bởi vì chúng ta cho dù là học viên trong nước hay quốc ngoại thì đều là một chính thể, khi sự việc này phát sinh, phải có người làm cái này, phải người làm cái kia. Bởi vì nó là khảo nghiệm đối với Pháp, chur vị ở chỗ nào, cho dù đang làm điều gì, đều là trong sự việc mà bản thân chur vị nên phải làm mà đề cao. Mỗi cá nhân làm gì, đó đều là có nguyên nhân. Trong cảnh giới viên mãn, trong quá trình viên mãn không có bất cứ sai khác gì, chur vị nên viên mãn ở đâu thì bảo đảm chur vị sẽ đi đến đó. Lấy ví dụ, tà ác ở Trung Quốc Đại lục biểu hiện tà ác đến thế, nếu như không có học viên quốc ngoại phơi bày chân tướng và hỗ trợ các học viên ở trong nước, mọi người thử nghĩ xem, tà ác

kia chẳng phải sẽ càng làm chuyện xấu mà không kiêng sợ gì? Có phải như vậy không? Cho nên hết thảy những gì mà học viên chúng ta làm trong chứng thực Pháp, đã phơi bày tà ác, ức chế tà ác một cách mạnh mẽ, đồng thời đã hỗ trợ học viên chúng ta ở Trung Quốc Đại lục. Hết thảy những gì được làm, cho dù là chư vị đi đến Thiên An Môn, chư vị ở trong các hoàn cảnh khác giảng rõ chân tướng hướng đến thế nhân, hay là ở quốc ngoại làm những việc hồng Pháp, phơi bày chân tướng của tà ác, thì đều là vĩ đại, bởi vì chư vị là một chính thể. Đương nhiên có học viên đã đi đến quốc nội, đến Thiên An Môn, rất xuất sắc, Sư phụ nói chư vị rất xuất sắc. Nhưng mà, Sư phụ giảng từ một phương diện khác, học viên quốc ngoại gắng hết mức không được đến Trung Quốc Đại lục, bởi vì việc phơi bày tà ác cần đến chư vị. Có rất nhiều người trước kia hỏi tôi, trong tờ câu hỏi cũng có viết: thưa Thầy, chúng con vì sao lại đắc Pháp ở Mỹ quốc? Vì sao lại đắc Pháp ở quốc ngoại? Kỳ thực bây giờ chẳng phải đã minh bạch rồi sao? Nếu như không có chư vị ở đây làm những sự việc này, vậy hết thảy những điều này trong thời kỳ Chính Pháp chẳng phải sẽ không hoàn chỉnh? Chư vị là nên ở đây làm cho tốt những gì chư vị nên làm, đây chính là vì sao lại đắc Pháp ở quốc ngoại. Nếu như chư vị đều về nước, việc Chính Pháp, phơi bày tà ác, giảm thiểu bức hại học viên ở Đại lục thì ai làm? Các học viên rất xuất sắc, thật sự xuất sắc! Chư vị gắng hết mức mà làm những gì chư vị nên làm. Cho dù là ở trong nước cũng vậy, ở quốc ngoại cũng vậy, biểu hiện ra đều là như nhau, đều tồn tại vấn đề bước ra, không bước ra, đối với sự việc Chính Pháp này thì dụng tâm lớn nhỏ, đều tồn tại sai khác đồng dạng như

nhau, chỉ là về mặt hoàn cảnh thì không như nhau. Còn nói về chúng ta có học viên phải chịu thống khổ rất lớn, thậm chí là mất đi sinh mạng, những việc này về sau tôi sẽ giảng cho chư vị. Một khi chân tướng hiển lộ, ồ, thì ra nguyên lai là như vậy. Vừa rồi tôi giảng rồi, hết thầy đều là có an bài.

Về vấn đề chúng ta giảng rõ chân tướng đến thế nhân, mọi người làm được rất tốt, đồng thời tôi nói với mọi người, sự việc này cũng là vĩ đại, từ bi. Nhìn bề ngoài thì chúng ta đưa một tờ truyền đơn cho một người thường, nhìn bề ngoài là chúng ta đem chân tướng giảng cho người thường, tôi nói với mọi người, nếu như sau khi sự việc Chính Pháp này kết thúc, về việc nhân loại sẽ tiến nhập vào bước tiếp theo, người nào, sinh mệnh nào mà mang trong đầu não là “Đại Pháp vũ trụ không tốt”, sẽ chính là đối tượng bị đào thải đầu tiên, bởi vì cho dù những sinh mệnh trong vũ trụ xấu đến mức nào, thì họ còn xấu hơn nữa, bởi vì điều họ phản lại là Pháp của vũ trụ. Vậy thì khi chúng ta giảng rõ chân tướng, đã thanh trừ niệm đầu tà ác đối với Đại Pháp của những người này, ít nhất về việc này chẳng phải là đã cứu họ rồi sao? Bởi vì trong quá trình mọi người giảng rõ chân tướng có người đắc Pháp, không những đã trừ đi tội của họ, đồng thời còn độ họ. Đó chẳng đã thuyết minh rằng chư vị đã làm một việc càng từ bi hơn sao? Đã làm một việc tốt càng lớn hơn sao? Mọi người trong tình huống cực kỳ gian nan, vào lúc biểu hiện tà ác nhất hung hăng nhất, chúng ta vẫn có thể từ bi như thế, đó là biểu hiện của Thần vĩ đại nhất, khi chúng ta thống khổ nhất, vẫn có thể cứu vãn người khác. (*Vỗ tay*) Đó không phải là tham dự chính trị, càng không phải là tham dự

vào việc của người thường, bởi vì trong khi chúng ta phơi bày tà ác mà có lợi dụng cách làm hình thức của người thường thì cũng không có sai. Hết thấy những gì được làm không phải vì mục đích cá nhân, càng không phải vì tổ chức gì đó của người thường, mà là vì chúng thực Đại Pháp, phơi bày tà ác là vì để khiến họ đình chỉ bức hại đối với Đại Pháp và học viên.

Kỳ thực làm một người tu luyện, quá khứ hoàn toàn không quan tâm trong người thường các vị nghĩ thế nào. Các vị nghĩ tôi tốt, nghĩ tôi xấu, đó chỉ là cách nghĩ của người thường, đối với người tu luyện mà nói thì không đáng gì. Ai quản người thường các vị như thế nào? Tu là tu bản thân tôi, người ta tu viên mãn rồi rời đi, người thường thích thế nào thì thế nấy, có tội thì người đó phải gánh chịu, không đạt nữa thì tiến nhập vào sự đào thải của lịch sử là được rồi, quá khứ chính là như vậy. Từ bi mà đệ tử Đại Pháp chúng ta hôm nay biểu hiện, là quá khứ bất kể sinh mệnh nào trong tu luyện cũng đều không làm được. Làm một đệ tử Đại Pháp, một người từ bi vĩ đại nhất, trong bất kể hoàn cảnh nào ở xã hội nhân loại cũng đều là xuất sắc nhất, từ bi nhất, đối với sinh mệnh đều là có chỗ tốt. Trong giảng rõ chân tướng chẳng phải nên là như vậy sao? Chúng ta chính là đang thực thi như vậy, đây là từ bi của một người tu luyện Đại Pháp, chứ không phải hoạt động nào đó của người thường.

Còn có một việc nữa, mọi người trước kia nghe nói tôi từng giảng vấn đề người ngoài hành tinh, có một số người không hiểu, thậm chí có nhà báo không có ý tốt cũng lấy ra viết thành bài báo. Tôi sẽ không chú ý đến nhà báo nói ra sao, tôi nên làm gì thì sẽ làm nấy, tương

lai con người sẽ biết. Ở đây tôi có thể giảng cho mọi người, bởi vì chư vị là đệ tử Đại Pháp. Kỳ thực những người ngoài hành tinh kia mới là chủ nhân thật sự của Trái đất này, cho dù là thời kỳ nào, ở vị trí của Trái đất này đều là những sinh mệnh như thế. Mọi người đã nghe nói rồi, trong “Kinh Thánh” Giê-hô-va giảng Ông chiếu theo hình dạng của bản thân để tạo con người; người da vàng cũng nghe nói rồi, Nữ Oa tạo ra con người. Vì sao lại làm như vậy? Trong lịch sử xưa nay đều chưa từng có. Vì sao tạo con người thành hình tượng của Thần? Tôi nói với mọi người, quá khứ nếu tạo con người thành hình tượng của Thần, thì chính là điều ô nhục lớn nhất đối với Thần, chính là sự phỉ báng lớn nhất đối với Thần. Vậy vì sao thời kỳ này lại tạo hình tượng con người thành hình dáng của Thần? Là bởi vì Đại Pháp sẽ hồng truyền vào một thời kỳ nhất định trong lịch sử, sinh mệnh lúc đó phải có thể xứng tới nghe Đại Pháp này, một đám động vật ở đây nghe Đại Pháp là tuyệt đối không được, chính vì vậy Thần đã phỏng theo hình tượng của bản thân để tạo ra con người hôm nay. (*Vỗ tay*) Nhưng mà, lúc ban đầu khi tạo con người, lại không phải là chư vị, cũng không phải là nhân loại hôm nay; bây giờ chỉ lớp da của con người là giống lúc đương sơ, con người lúc bấy giờ chính là con người. Cho nên những người đó đều ở trong không gian của lập tử nhỏ hơn một tầng, chính là âm gian mà con người vẫn nói đến, cũng tức là nói, ở không gian thấp hơn không gian của tầng lập tử lớn nhất; còn cái lớp da này, trên bề mặt thì vẫn là lớp da của người, nhưng trên thực chất đều không phải là con người nữa. Lớp da mà Thần vẫn nói đến, lại không phải là da người mà con người nói đến,

mà là chính thể của con người cấu thành bởi tầng lập tử lớn nhất, gồm cả nội tạng của con người.

Con người của quá khứ trên Trái đất càng ngày càng ít, bởi vì lớp da người này bị sinh mệnh cao tầng chiếm cứ càng ngày càng nhiều, bởi vì ở đây đang truyền Đại Pháp, sinh mệnh cao tầng đều nhìn thấy, đây là cơ hội mà sinh mệnh có thể đắc cứu, ấy chính là bảo đảm lớn nhất cho việc tiến nhập vào tương lai. Nhưng mà, sự việc này cũng bị các sinh mệnh cũ kia làm ra những an bài, chúng phân những sinh mệnh đến thế gian này thành đắc Pháp và tạo ra ma nạn cho Đại Pháp. Chúng cho rằng, những người tạo ra ma nạn thì tương lai cũng được viên mãn, bởi vì nếu không có ma nạn mà chúng tạo ra, thì những người tu luyện sẽ không thể viên mãn. Nhưng mà với tôi ở đây thì cái lý đó là không có tác dụng, trong bất kỳ một thời kỳ nào của vũ trụ, bất kỳ một sinh mệnh nào tới độ nhân thì đều khả dĩ, nhưng tại thời kỳ Chính Pháp thì không có tác dụng. (*Vỗ tay*) Vì sao không có tác dụng? Mọi người thử nghĩ xem, toàn bộ vũ trụ đều đang sắp đặt lại từ đầu vị trí tâm tính sở tại của sinh mệnh, những sinh mệnh tà ác bức hại Đại Pháp kia thì phải đặt chúng ở chỗ nào đây? Liệu có thể giống như sinh mệnh viên mãn không? Liệu có thể đặt cùng chỗ với những vị Thần vĩ đại không? Đó là tuyệt đối không thể được.

Điểm này ban đầu chúng không tin, hiện giờ chúng đã nhìn thấy hết sức rõ ràng rồi, vậy thì cũng tương ứng mang tới một vấn đề. Là vấn đề gì? Bởi vì nhân loại có 50% số người cần phải đắc Pháp, ấy chính là mấy tỷ người; nhưng mà họ đều không có may mắn như thế, không thể làm đệ tử của Đại Pháp trong thời kỳ Chính

Pháp. Cũng tức là nói rằng, họ sẽ ở trong thời kỳ của bước tiếp theo của nhân loại mà học Pháp, đắc Pháp, nhưng mà thời kỳ đó đắc Pháp sẽ không dễ dàng: ai ai cũng đều có một cuốn sách, nhưng tư tưởng chỉ sai một chút là không đắc được Pháp, đây là việc của thời kỳ tiếp theo. Bởi vì rất nhiều sinh mệnh thấy được tình huống thực tế này của Chính Pháp, có rất nhiều sinh mệnh và cũng có rất nhiều người, bởi vì con người cũng có mặt minh bạch của họ rồi, họ cũng không muốn làm chuyện xấu nữa, họ cũng muốn đắc Pháp một cách chính diện, ước chừng khoảng 20%, 30%, vậy thì cũng tức là nói nhân loại sẽ có 70, 80% số người sẽ đắc Pháp, chính diện đắc Pháp, không tạo ra ma nạn cho Pháp, đó là tình huống đắc Pháp của người tương lai, cho nên nói người sẽ đắc Pháp là tương đối nhiều. Đương nhiên, về sự việc mà hiện giờ tôi đang làm, nếu như có học viên mới đắc Pháp, vậy họ rất có thể chính là cốt cán, tinh anh của lô tiếp theo đắc Pháp. Có thể có học viên cũng cảm giác được rồi, có người đắc Pháp xong họ trở về nhà luyện, không tới nữa, như thể bật vô âm tín. Có lẽ giống như là hạt giống đã gieo mầm xuống rồi, có lẽ có nguyên nhân khác, hai phương diện đều có. Cho nên sự việc mọi người làm là vĩ đại, là xuất sắc. Tình huống của nhân loại rất phức tạp, không phải từ bề mặt mà nhìn một cá nhân một cách hết sức giản đơn. Tất cả những ai biểu hiện tà ác tại thời kỳ Chính Pháp cũng đều sẽ nhận lấy kết cục mà họ đáng phải nhận, đó là nhất định, bởi vì hết thảy sinh mệnh đều đang sắp đặt lại từ đầu vị trí của họ, sinh mệnh phá hoại Đại Pháp có thể thấy rằng đã [tự] đặt họ vào chỗ đó rồi. Hết thảy những gì trong Chính Pháp hôm nay đều ắt phải yêu cầu một

cách nghiêm khắc tuyệt đối, [ngay] chính tuyệt đối, đây chính là chỗ khác nhau so với hết thảy những gì được làm trong quá khứ.

Về phương diện cụ thể, trong những sự việc phát sinh từ sau sự kiện ngày 25 tháng 4 năm ngoái đến sự kiện ngày 20 tháng 7, có học viên lúc bắt đầu đã xuất hiện rất nhiều dao động về tư tưởng, đó cũng là bình thường. Bởi vì chư vị vẫn còn có tư tưởng của người thường, chư vị mới có thể tu luyện; còn có tư tưởng của người thường, chư vị mới dao động; còn có tư tưởng của người thường, từ trong dao động chư vị có thể xác lập con đường đúng đắn mà chư vị nên phải đi, đó chính là tu luyện. Cho nên lúc đó chúng ta có rất nhiều người đều nghĩ: Pháp mà mình học đây có đúng hay không, có chính hay không? Lý Hồng Chí là người như thế nào? Thế lực tà ác đang phao tin đồn vu khống này, liệu họ nói có đúng không? Những vấn đề này mỗi một học viên đều suy xét, hoặc nhiều hoặc ít chư vị đều đang suy xét, đó cũng là cấp cho chư vị một cơ hội suy xét. Không có sai. Trầm tĩnh xuống rồi, chư vị đi theo con đường mà bản thân nên đi, không cần người ta dùng ngôn ngữ gì để biểu đạt, rằng bản thân nhận thức như thế nào, hành động của chư vị đã chứng minh cho hết thảy; có thể ở trong Đại Pháp mà đi đến hôm nay, hành động của chư vị đã chứng thực con đường chư vị muốn, con đường mà một người tu luyện thì nên đi theo. Tất cả các đệ tử có thể vượt qua, đều là vĩ đại, đều là xuất sắc. (*Võ tay*)

Trong quá trình này, các học viên gặp phải rất nhiều rất nhiều vấn đề cụ thể, rất nhiều khó khăn. Lúc bắt đầu không biết phải làm thế nào, về sau đã dần dần minh bạch ra, mò mẫm ra được, biết phải làm thế nào rồi. Đặc

biệt là vào thời kỳ đó, tôi căn bản là không nói gì, bởi vì nếu tôi nói lời nào thì khảo nghiệm sẽ không được tính nữa. Không tính nữa thì sẽ mang đến hai vấn đề: thể lực cũ sẽ dốc toàn lực ra phá hoại, cho rằng đây là tà Pháp, như thế sẽ tạo ra cho sự việc Chính Pháp này của tôi phiền phức rất lớn, tạo ra cho toàn bộ vũ trụ hỗn loạn rất lớn, điều này là không thể được; còn có một vấn đề nữa, bởi vì lúc ban đầu tà ác phô thiên cái địa ép xuống vô cùng lớn. Chúng ta ở trên Minh Huệ Net đã nhìn thấy đăng một tấm hình, nhìn thấy Trái đất giống như hình tượng của mặt quý Sa-tăng, đó chẳng qua chỉ là hình tượng biểu hiện của nghiệp lực trên Trái đất. Bởi vì mỗi một vi lap của nghiệp lực nó đều có hình tượng nghiệp lực khác nhau, thế thì chúng cũng có hình tượng chính thể, đó chính là hình tượng của nghiệp lực. Nhưng mà, lúc bấy giờ tà ác kia là vượt xa những nghiệp lực kia rất nhiều lần, đối với rất nhiều tầng sinh mệnh mà giảng thì đều cực kỳ đáng sợ, không chỉ là Trái đất bị tà ác bao phủ. Chúng cho rằng nếu không trải qua khảo nghiệm lớn như vậy, thì cũng không đáng trở thành Pháp lớn như thế; nhưng mà chúng cũng biết rằng nạn lớn như thế mà tiếp tục, con người chịu không nổi nữa thì sẽ hủy, hơn nữa biết rằng đệ tử Đại Pháp rất khó từ trong nạn [lớn] như thế mà bước vượt qua; nhưng mà chúng cũng nghĩ rằng hủy rớt thì hủy rớt thôi, chúng thậm chí còn coi tôi như người tu luyện. Chúng cho rằng nếu muốn chúng ngộ được Pháp lớn nhường ấy, thì phải có khảo nghiệm lớn nhường ấy. Mọi người thử nghĩ xem, nói ra thì dễ, chứ trên thực chất là cực kỳ đáng sợ. Lúc bấy giờ hoàn cảnh đó là không cách nào hình dung, cực kỳ ác liệt. Nhưng chúng ta cho dù là học viên trong hay

ngoài nước, lúc bấy giờ đều có cảm thụ đó, cũng đều nhìn thấy mức độ tà ác mà tà ác kia biểu hiện ra trên thế gian, nhìn từ bề mặt thì đó chỉ là một loại biểu hiện của con người, còn trên thực chất loại nhân tố tà ác đó nó đang thao túng con người. Thứ đó ngay khi mới bắt đầu tôi đã cực lực tiêu hủy nó, nhưng nó quá khổng lồ, bởi vì chư vị tiêu hủy nó nhanh đến mấy, thì cũng phải có một quá trình, mất chín tháng tôi mới tiêu hủy hết nó, đó cũng là xưa nay đều chưa từng có, vô cùng lớn. Lúc đó bởi vì tà ác kia quá lớn, các học viên không thể chịu đựng được nó, vậy nếu không chịu đựng nó, trong khảo nghiệm chúng sẽ không tính, chư vị chỉ toàn tiêu diệt nó là không được, cho nên vẫn phải chịu đựng. Nhưng mà, tôi biết rằng học viên nếu như chịu đựng, vậy sẽ rất khó mà vượt qua được, cho nên tôi chỉ có thể để học viên chịu đựng sự tà ác mà con người biểu hiện ra, còn cái thứ thực chất này, thì tôi chịu đựng nó. (*Vỗ tay*) Đây không phải là giảng cho chư vị rằng Sư phụ xuất sắc thế nào, không phải ý đó, mà là giảng cho chư vị quá trình đó. Sau khi thứ đó bị tiêu hủy rồi, tình hình đã thay đổi. Từ sau tháng ba năm nay, hình thế này đã dần dần biến hóa, ác nhân không còn những nhân tố tà ác kia thao túng thì không còn chống đỡ về tinh thần nữa. Hiện giờ chúng cho rằng, khảo nghiệm đối với Đại Pháp, đã đạt tiêu chuẩn rồi, việc này cũng đang trong kết thúc rồi, chỉ là còn có một bộ phận những người còn chưa bước ra.

Đương nhiên rồi, còn có những nguyên nhân khác khiến tôi không giảng. Một nguyên nhân trong đó là tôi cũng muốn nhìn xem đệ tử của tôi — những vị Thần vĩ đại tương lai sẽ viên mãn ấy, biểu hiện trong trường kiếp nạn này [như thế nào]. Đương nhiên còn có nguyên

nhân khác. Nhưng mỗi một bước đi trong ma nạn, đều là tự bản thân chư vị bước qua, tôi không hề nói một câu, mọi người về chính thể đều có thể đi được hết sức chính. Không thể nói mỗi niệm mà tư tưởng mỗi người nổi lên đều trăm phần trăm là đúng, nhưng cuối cùng hết thấy những gì chư vị làm những gì biểu hiện ra là vĩ đại, bởi vì lúc đó Sư phụ không có mặt, từ điểm này mà xét, những sinh mệnh đã tạo cho chúng ta ma nạn này - những sinh mệnh cũ kia - cũng bội phục đến mức không còn lời nào để nói. Những gì nên làm, nên phải gánh chịu, mọi người đều đã đường đường chính chính vượt qua một cách xuất sắc rồi.

Đương nhiên, hình thể mặc dù vẫn đang chuyển biến tốt, nhưng mà tà ác vẫn chưa bị trừ tận đến cuối cùng, vẫn đang biểu hiện, không thể coi nhẹ, vẫn phải tiếp tục thâm nhập làm cho tốt những việc mà chúng ta nên làm, trên con đường viên mãn này thật sự bước đi cho tốt mỗi bước đi của chư vị. Không được cho rằng hiện giờ chỉ là một khảo nghiệm hết sức giản đơn, kỳ thực đó là vĩ đại vô tỷ, bởi vì chư vị đang chứng thực Pháp, bởi vì chư vị là đang thực thi vào lúc gian nan nhất. Chớ thấy có những sự việc dường như giống với việc mà người thường làm, họ là vị tự, vì mục đích của người thường mà làm, còn chư vị lại là vì Đại Pháp, cơ điểm là khác nhau. Chư vị là người tu luyện, tương lai sẽ thấy được sự vĩ đại của những điều này, trong ấy có sự thần thánh mà hiện giờ chư vị biết, có sự thần thánh mà hiện giờ chư vị không biết. Từ hình thức biểu hiện của người thường mà xét, thì không cảm thụ được vĩ đại nhường ấy, bởi vì không thể để chư vị có tâm kiêu ngạo, tâm tự mãn, Sư phụ chỉ có thể để chư vị càng thêm nỗ

lực, bước đi cho tốt mỗi bước đi. Trong một năm này, trong việc giảng rõ chân tướng, chư vị trong quá trình tu luyện, trong quá trình duy hộ Pháp đã gặp phải các chủng các dạng ma nạn, gặp phải các chủng các dạng vấn đề, chư vị đều dựa vào suy xét của mình, tự mình quyết định rồi bước vượt qua. Sự việc của Sư phụ làm không có uổng phí, cho dù Sư phụ làm cho chư vị những gì, thì đều là xứng đáng! *(Vỗ tay hồi lâu)* Thật sự xuất sắc! *(Vỗ tay)*

Về những vấn đề cụ thể, tôi nghĩ rằng có cơ hội, có thời gian sẽ giảng cho mọi người. Không phải Pháp hội nào tôi cũng có thể tham dự, mỗi lần tôi xuất hiện đều là có mục đích, không phải là tùy tiện giảng cho mọi người điều gì đó, đặc biệt là trong loại tình huống hiện nay. Cho nên tương lai tôi sẽ tìm thời gian nói cho mọi người kỹ lưỡng, hôm nay giảng bấy nhiêu thôi. Hy vọng mọi người trong việc Chính Pháp và việc phơi bày tà ác này làm được tốt hơn nữa, đó cũng là đang trong tu luyện.

Giảng bấy nhiêu thôi, cảm ơn mọi người. *(Vỗ tay)*

.....

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: [//big5.falundafa.org/chibig5/daohang_2.htm](http://big5.falundafa.org/chibig5/daohang_2.htm)

Dịch ngày: 10-1-2016. Bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

Giảng Pháp tại Pháp hội Canada năm 2001

Lý Hồng Chí, ngày 19 tháng 5 năm 2001

Chào tất cả! (*vỗ tay*)

Trước hết xin chúc đại hội của chúng ta lần này thành công viên mãn. (*vỗ tay*). Là cá nhân đệ tử Đại Pháp, mọi người đã biết, việc này khác xa với bất kể việc tu luyện nào trong lịch sử trước đây; nó chưa từng xảy ra. Tại sao? Bởi vì chư vị là đệ tử Đại Pháp; trong lịch sử [trước đây] loại tu luyện nào thì cũng là đơn thuần nâng cao cá nhân và viên mãn cá nhân; nhưng chư vị thì lại không như thế. Mọi người đã biết, tương lai còn có rất nhiều người cần đấng Pháp; nói cách khác, sau khi Đại Pháp được truyền ra thì phân làm hai bước: bước thứ nhất là gây dựng đệ tử Đại Pháp trong [tiến trình] Chính Pháp; tu luyện của những người sau này không hề có quan hệ gì với [việc] Chính Pháp; [nó] hoàn toàn chỉ là vấn đề tự bản thân họ nâng cao viên mãn. Nhưng là đệ tử Đại Pháp, chư vị được [thiên] phú cho sứ mệnh vĩ đại của lịch sử; vậy nó khác xa với tu luyện của cá nhân đơn thuần. Chư vị cần duy hộ Pháp {duy trì bảo hộ}; chư vị cần chứng thực Pháp; trong tình huống Pháp bị bức hại chư vị [cần] vạch rõ tà ác ra sao; lại viên dung Đại Pháp tốt hơn nữa; đó là những điều chư vị cần phải làm. Trên thực tế chư vị đã làm [những việc ấy] thật xuất sắc. Điểm này Sư phụ đã thấy được hết sức rõ ràng.

Vì chúng ta tu Chính Pháp, nên bất kể việc gì cũng đều dùng Thiện mà hành xử. Vậy, chúng ta luôn giữ

thiện niệm; trong khi chứng thực Pháp, trong khi vạch rõ tà ác, thì trong hết thảy việc gì làm cũng đều thể hiện sự vĩ đại và từ bi của những đệ tử chúng ta. Đồng thời đối với những thứ tà ác, lại cần phải thanh trừ; bởi vì chúng phá hoại vũ trụ và phá hoại chúng sinh. Nói cách khác, nếu như không có những kẻ tà ác ấy thì cũng không cần đến [việc] Chính Pháp. Nhưng trong lịch sử nào thì cũng không hề có sự việc như thế này, chưa có tiền lệ, chưa có tham chiếu; [chư vị] có thể làm tốt hết thảy, thể hiện một cách chân chính sự vĩ đại của các đệ tử Đại Pháp; hơn nữa cũng là vinh hạnh của chư vị; bởi vì trong lịch sử thì sinh mệnh nào cũng không thể có được cơ hội như thế; đây là lần thứ nhất. Gần hai năm nay, mọi người làm hết sức tốt; điểm này tôi đã đề cập đến trong nhiều trường hợp; ngoài ra toàn thể các học viên trong tiến trình Chính Pháp đã hành xử không chỉ tốt, [mà là] hết sức xuất sắc! Dẫu là học viên tại Trung Quốc hay học viên ngoài Trung Quốc, tất cả đều làm hết sức xuất sắc, đều phát huy được tác dụng của đệ tử Đại Pháp, vận dụng được những năng lực mà chư vị nắm vững và những điều kiện mà chư vị có được {bản thân nắm vững, bản thân có được}; [tất cả] làm được những việc mà người thường không thể làm được; đặc biệt một số lại vì Đại Pháp chịu mất đi thân thể con người; chính là thể hiện sự vĩ đại trong [quá trình] thực chứng Pháp.

Trong [tiến trình] Chính Pháp, trước đây mọi người làm hết sức tốt; nhưng tà ác vẫn chưa tận trừ hết; vậy tới đây chúng ta cần phải làm tốt hơn nữa, chính là vạch rõ và thanh trừ tà ác hơn nữa. Nhưng khi tà ác đang phá hoại, thì người Trung Quốc chịu hại nặng nhất. Tập đoàn lưu manh chính trị tà ác kia trong chính phủ

Trung Quốc, hết thảy những thủ đoạn chúng viện đến đều là thấp hèn nhất, là tà ác nhất, những thứ mà lịch sử xưa nay chưa hề có; [chúng] đã đến đỉnh điểm, đã leo thang đến cùng cực. Một chính phủ bị [những kẻ] lưu manh lợi dụng, xưa nay chưa từng có sự việc như thế. Những đệ tử Đại Pháp chúng ta làm hết thảy việc gì cũng từ thiện niệm; [vậy] đã làm cảm động người dân thế giới, cũng cảm động đến các sinh mệnh tại mọi tầng; còn việc tà ác xuất hiện tại Trung Quốc, cũng làm các sinh mệnh tại mọi tầng thấy căm phẫn. Sự so sánh giữa tà ác kia và cái Thiện của chúng ta vậy quá rõ ràng. Mọi người đã biết, tà ác kia đã thấy đến lúc bị thanh trừ, nên cũng rất buông lung làm bậy. Chúng chính là xấu, chúng chính là độc, chúng chính là tà; cũng giống như thuốc độc vậy; chớ vị kêu gọi chúng đừng hại người, chúng không làm được; chúng đã thành thứ đồ như vậy rồi; vậy trong quá trình thanh trừ chúng, cũng không cần nổ nang {khách khí} gì; cứ thanh lý thôi. Ở đây không phải nói đến con người, mà là những sinh mệnh thao túng {điều khiển} con người. Những đệ tử Đại Pháp chúng ta trên thực tế đều có năng lực; gồm cả học viên Trung Quốc và nước khác, hơn nữa [gồm cả] một số học viên mới; trên thực tế [tất cả] đều có năng lực. Vì trong [tiến trình] Chính Pháp mỗi giai đoạn đều là kiểm nghiệm và khảo nghiệm lưu lại cho các thời lịch sử khác nhau của tương lai trong các trạng thái khác nhau; đó là Pháp vĩ đại lưu lại cho lịch sử vũ trụ. Với từng cá nhân tu luyện mà nói, chớ vị đều đã trải qua một quá trình tu luyện, chớ vị là sinh mệnh đã xác lập vì Đại Pháp; con đường tối hậu {cuối cùng} đã thăng hoa đến vị trí cao nhất nguyên sơ của chớ vị. Tấm lòng rộng lớn của các đệ tử

Đại Pháp có thể nhẫn chịu được hết thảy [mọi điều]; tuy nhiên trong lịch sử tương lai khác nhau có những sự tình khác nhau xuất hiện; Đại Pháp của vũ trụ này cần lưu lại cho các chúng sinh tại các tầng khác nhau tại các thời lịch sử khác nhau để đối chiếu những sự việc xuất hiện tại các thời khác nhau tại các tầng khác nhau; lưu lại cho các sinh mệnh những hành xử trước các dạng tình huống xuất hiện tại các thời lịch sử khác nhau. Như vậy những vấn đề các chủng các loại có biểu hiện ra hôm nay chính là để lưu lại để tham chiếu cho lịch sử; biểu hiện bề ngoài thật phức tạp, xem như không có trật tự; nhưng trên thực tế có trật tự thật phi thường. Chính là để lưu lại khi các vấn đề xuất hiện vào các lịch sử tương lai khác nhau thì cần hành xử ra sao. Vậy nếu tà ác đã đến mức độ vô phương cứu chữa, thì việc hành xử với chúng như thế nào không còn là vấn đề tu luyện cá nhân; đó là để bảo vệ Pháp của vũ trụ; nhất định phải dùng đến năng lực của các tầng khác nhau để thanh trừ.

Mọi người đều biết, Pháp của tôi giảng không phải chỉ cho chư vị, [mà] các tầng khác nhau đều nghe. Nên nói cách khác, tại các tầng khác nhau đều có nhiệm vụ kiểu như [tiến trình] Chính Pháp. Vào tình huống chuyên biệt [này], [người tu] có thể thanh trừ tà ác, có thể làm được điều ấy; chuyện này trong lịch sử tu luyện chưa hề có. Vào lúc này trạng thái chính xác về mọi phương diện biểu hiện của chư vị và các hành động của chư vị tại các chủng trạng thái như thế nào đều được lưu lại lịch sử; vậy nên nó đóng vai trò hết sức then chốt. Tất nhiên, khi chúng ta thanh trừ tà ác, mọi người cần chú ý, [nếu] ôm giữ tâm lý hiển thị, ôm giữ cái sợ của người thường, hoặc giả có niệm đầu chẳng thuần {thuần tịnh},

[thì] mục đích không thể đạt được. Tại sao chư vị có năng lực ấy? Bởi vì chỉ người tu luyện vĩ đại mới có thể có được năng lực như vậy. Nhưng ngay khi chư vị xuất ra một niệm này {chấp trước}, thì nó không thể nào [là niệm] mà người tu luyện vĩ đại có thể xuất ra. Vậy nên có những học viên sử dụng năng lực ấy, có lúc thì dùng được, có lúc lại chẳng dùng được; vấn đề chính là chỗ đấy. Tuy tôi giảng như thế, nhưng đến thời cần thật sự thanh trừ [tà ác], thì vẫn cần thanh trừ {đừng e ngại}. Không chỉ chư vị thanh trừ; nếu người tu luyện thanh trừ không được, thì cả thần, cho đến chư thần tại tầng rất cao, cũng cần tham gia thanh trừ [tà ác].

Ngoài ra các học viên chúng ta từ nay trở đi khi luyện công tập thể hoặc giả khi có đại hội như chúng ta đang có đây, thì có thể chọn lấy tĩnh lặng trong 5 phút, ngồi với kết ấn, trong ý niệm thanh trừ những tư tưởng niệm đầu không tốt trong tư tưởng, nghiệp lực cùng quan niệm không tốt, hoặc những can nhiễu từ bên ngoài. Có suy nghĩ như thế, nghĩ những thứ ấy phải chết, [thì] chúng sẽ bị thanh trừ; 5 phút là có tác dụng. (vỗ tay) Khi chúng ta luyện công tập thể thì nghĩ đến thanh trừ tà ác trong tam giới, một tay đặt thẳng trước ngực, dùng chân niệm nghĩ trong 5 phút là có thể [tác dụng]. (vỗ tay) Đó có tác dụng, bởi vì chư vị rất cuộc cũng là những người tu luyện vĩ đại, không giống người thường. Tuy nhiên nếu chư vị dùng để làm việc mà người tu luyện chẳng nên làm, thì không có tác dụng; niệm đầu vừa xuất hiện liền bị báo ứng hoặc rớt xuống tầng [dưới]. Hãy nhớ lấy!

Tại đây tôi còn muốn giảng một vấn đề. Giảng vấn đề gì? Mọi người biết chẳng, cái lực vạn vật hấp dẫn mà

khoa học hiện nay nhìn nhận ấy, nó hoàn toàn sai lầm. Vậy tại sao lại có hiện tượng mà người ta giảng là lực vạn vật hấp dẫn ấy? Bởi vì hết thảy các sinh mệnh và vật chất tại trái đất và trong tam giới, kể cả không khí, nước, bao gồm hết thảy những vật thể tồn tại trong tam giới đều do những lực của các tầng trong tam giới cấu thành nên; có quan hệ liên đới giữa các loại lực của các tầng. {liên đới được dịch trong bản tiếng Anh là interconnection} Loại liên đới này trong tam giới có thể khi chịu lực kéo liền đứt ra hoặc di động; nói cách khác, [nếu] chịu lực kéo nó, nó giống như cái dây chun, [nó] có thể đứt ra; buông [tay] ra nó lại trở về như cũ. Nói cách khác, giữa những lực với nhau có một phương thức để ổn định cơ bản; điều ấy tạo thành điều mà chịu lực đưa một vật thể nào đi nữa trong môi trường {hoàn cảnh} của Trái Đất thì nó đều quay về mặt đất. Tất nhiên không định nói về việc viên đá này khi được ném ra chỗ khác thì không thể quay về chỗ ban đầu; không phải khái niệm ấy. Bề mặt Trái Đất là một giới hạn của một tầng; trong một tầng thì có thể vận động theo chiều ngang; bởi vì đều trong một tầng; còn vận động lên một tầng cao hơn hẳn, thì bị kéo trở lại; bởi vì các vật thể trên Trái Đất đều là những lực của tầng trong cảnh giới này.

Mọi người thử nghĩ, toàn bộ thiên thể vũ trụ này to lớn phi thường, ở một nơi cao trong tam giới mà nhìn con người, mà nhìn Trái Đất này thì thấy nó vô cùng nhỏ bé. Ví như một người từ New York đi đến Canada, nhưng dưới con mắt của họ thì như chưa hề vận động; bởi vì phạm vi di động của chịu lực quá ư là nhỏ bé. Vậy khi hoả tiễn, phi thuyền vũ trụ bay lên trời, nó cũng

muốn thoát khỏi cảnh giới cấu thành từ những lớp tử các tầng khác nhau của trái đất; vậy con người phải sử dụng hoá tiễn để gia tăng lực xung kích rất lớn, lực di động rất mạnh. Trong tam giới, mọi người biết chăng, có một tầng khí lớn, nhìn lên thấy tầng khí to lớn; thực tế nó là do vô số sinh mệnh nhỏ bé {vi quan} tổ hợp thành hoàn cảnh ấy; để rồi cuộc con người có thể sinh tồn được tại chốn này. Một khi nhảy thoát ra, khi ly khai khỏi tầng khí này, lực mạnh mẽ kéo giữa rất nhiều phân tử với phân tử bị đoạn đứt {xung đoạn}; nó tạo thành một dạng tình huống riêng, chỉ có những lớp tử ngoài rìa vẫn còn liên đới, [và] lực kéo không còn lớn nữa. Nói một cách khác, đành rằng chư vị không ở tại hoàn cảnh trong địa cầu, nhưng có thể chư vị còn ở trong liên hệ cảnh giới các lớp tử trong tam giới; như vậy chúng mới có thể ổn định tại chỗ ấy; điều đó cũng là nguyên nhân các vệ tinh có thể ở tại trên kia. Tất nhiên, cùng trọng lượng nhưng khác thể tích cũng có liên đới bằng nhau; vật thể có thể tích nhỏ nhưng mật độ vật chất lớn so với vật thể có thể tích lớn có mối quan hệ liên đới cũng lại bằng nhau; do vậy có cảm giác nặng như nhau. Giảng chi tiết ra còn có rất nhiều phương diện. Điều tôi vừa giảng xong chỉ có ngụ ý muốn nói với mọi người rằng: lực vạn vật hấp dẫn không hề tồn tại; nguyên nhân chân chính là ở chỗ các lớp tử trong hoàn cảnh này; chúng cần phải tồn tại trong hoàn cảnh này; giữa chúng có liên đới.

Nhưng với người tu luyện mà nói, người ta tại sao có thể ly [khỏi thân] thể, vì sao có thể bay lên? Chính là vì thân thể của chư vị — vốn tạo từ các lớp tử có quan hệ đến bề mặt Trái Đất — đã thay đổi; đối với các lớp tử trong hoàn cảnh này nó đã đoạn đứt liên quan; chư vị

không còn chịu lực kết dính của chúng nữa, không còn chịu lực chi phối của chúng nữa; [chư vị] có thể bay lên không [gian] được. Nên khi chư vị tu vào đến một cảnh giới nào đó, thì phần của chư vị tại sinh mệnh vi mô {vi quan} trở lên có liên quan đến cảnh giới ấy; chư vị lại tu lên cao hơn nữa, thì chư vị lại theo liên quan đến [cảnh giới] cao hơn, và đoạn tuyệt [mối] liên quan đã có với tầng thấp hơn. Nó chính là cái quan hệ ấy. Đại châu thiên đã liên thông [chỉ] là biểu hiện của một tầng này [mà thôi]; nhưng học viên từ ngay ban đầu đã vượt qua tầng ấy, chỉ là ở chỗ bị khoá lại. Từ nay về sau trong quá trình tu luyện, các học viên chúng ta sẽ lần lượt xuất hiện các dạng trạng thái [khác nhau]; vậy nên tôi mới vì mọi người mà giảng vấn đề này. Hôm nay giảng vậy là nhiều. Tôi chúc Pháp Hội tiếp tục tốt hơn nữa. (vỗ tay)

Tôi thấy mọi người thật cực nhọc; chư vị phải công tác, phải học tập, có sinh hoạt với gia đình, có hoạt động xã hội, đồng thời phải chăm nom gia đình, phải công tác cho tốt, lại học Pháp tốt luyện công tốt, lại phải đi giảng rõ chân tướng. Khó! Bất kể là điều kiện thời gian và kinh tế thế nào, thì cũng khó khăn không sánh được. Khó, ấy là thể hiện được uy đức; khó, ấy là cơ hội để trồng cây uy đức. Thật xuất sắc! Bởi vì chư vị là người tu luyện; dẫu có khó, lại càng làm cho tốt. Giảng đến đây là nhiều rồi. (vỗ tay)

.....

Bản dịch vào tháng 5-2001 và có thể được chỉnh sửa trong tương lai.

Giảng Pháp tại Pháp hội quốc tế Washington DC

Lý Hồng Chí, ngày 21 tháng Bảy năm 2001

Chào tất cả! Mọi người đã cực nhọc nhiều!

Về tu luyện, hiện nay mọi người đều nhận thấy chỗ rất khó của nó. Khó, ấy mới có thể tu xuất lai. Trong lịch sử quá khứ, có rất nhiều người cầu Đạo, mong muốn tu luyện, mong ước viên mãn, mong ước siêu thoát khỏi luân hồi sinh tử của con người; nhưng rất khó khăn. Nếu con người chẳng ở trong tu luyện gian khổ để mà vứt bỏ tất cả chủng tâm đã hình thành nơi người thường, thì tuyệt đối không thể viên mãn được; do vậy trong ma nạn trước mắt này, những gì mà đệ tử Đại Pháp đã biểu hiện, những gì [mà đệ tử Đại Pháp] có thể làm đều rất xuất sắc, đều là thể hiện chân thực của người tu luyện. Hầu hết các đệ tử đều có thể ngay trong hoàn cảnh tà ác như thế này mà bước ra chứng thực Pháp, tiến về viên mãn; điều này quả là rất xuất sắc.

Bất kể phương thức tu luyện nào trong lịch sử đều không có được sự hoành tráng như ngày nay. Bởi vì bất kể phương thức tu luyện nào trong lịch sử đều không thể thực sự độ nhân [i] trên một diện tích rộng lớn như thế này. Tuy nhiên thời khắc lịch sử của chúng ta hiện nay không chỉ là một vấn đề độ nhân đơn giản {đơn thuần} của Sư phụ; chư vị đang [hành] xử tại thời kỳ Chính Pháp [của] toàn bộ thiên thể vũ trụ. Các chư Thần đều đang chăm chú theo dõi thời khắc này trên thế gian. Trong rất nhiều tiên tri tại nhân gian có giảng rằng, lịch

sử của xã hội nhân loại sẽ đến một thời kỳ nhất định [khi mà] các chư Thần ngay cả trên trời đều phải canh tân [ii], các thiên thể đều phải trùng tổ [iii]. Các lời tiên tri trong lịch sử cũng vậy, các truyện cổ lưu truyền trên thế giới cũng vậy; [chúng] đều phản ánh những [hành] xử của con người ngày nay tại thời khắc lịch sử này. Nói cách khác, các biểu hiện tại xã hội nhân loại ngày nay, hết thảy đều không gì ngẫu nhiên hết. Là người tu luyện mà xét, những gì chúng ta đang gặp ấy là [vì] thời khắc lịch sử này. Tại Chính Pháp và trong tu luyện, chư vị về cơ bản đang đi trên con đường chính {đúng đắn} của bản thân mình.

Các sinh mệnh trong vũ trụ đang trong quá trình lệch tách khỏi Pháp; các sinh mệnh không còn biết đến sự tồn tại của Pháp và yêu cầu chân chính của Pháp đối với các sinh mệnh tại các tầng khác nhau. Điều này dẫn đến việc trong các chúng sinh khi đối diện với những sự kiện Chính Pháp trọng đại nhường ấy, có rất nhiều [chúng sinh] đã không đặt được đúng [vị trí] của bản thân họ trong quan hệ với Pháp, với đệ tử Đại Pháp, và với tôi. Thực ra thế lực cũ đang thao túng chúng sinh và chi phối Chính Pháp; chúng mới là chướng ngại thực sự của Chính Pháp. Các sinh mệnh trong vũ trụ nhiều vô kể không đếm được. Sinh mệnh nhiều nhường ấy, mọi người thử nghĩ xem, trong Chính Pháp nếu từng sinh mệnh đều biểu hiện xuất lai mặt không tốt của họ, rất nhiều sinh mệnh ấy đối với Pháp mà giảng đều phạm tội cực lớn, thì đều cần bị đào thải. Những chúng sinh ấy chẳng phải chẳng thể được cứu độ là gì? Chính Pháp chẳng phải trở nên vô ích là gì? Vậy nên trước đây tôi đã giảng, tôi nói rằng tôi lợi dụng chính an bài của

thế lực cũ. Bởi vì thế lực tà ác này, từ trên xuống dưới quán xuyên khắp cả, ở mỗi tầng đều đang can nhiễu đến Chính Pháp. Đây chính là lúc tập trung thể hiện hết những biểu hiện của các chúng sinh tại các tầng sau khi trở nên bại hoại. Nói cách khác, hết thấy những bại hoại của sinh mệnh, hết thấy những trạng thái không tốt của sinh mệnh có thể biểu hiện xuất lai trong thời kỳ Chính Pháp, đều tập trung thể hiện ở trên toàn hệ thống các thế lực cũ chi phối Chính Pháp. Nhiều sinh mệnh tại nhiều tầng khác bị an bài không được tham dự trong Chính Pháp, để tránh khỏi can nhiễu đến an bài của họ. Điều ấy rất khớp với điều tôi mong muốn: chúng sinh kia không trực tiếp phạm tội đối với Pháp thì còn có thể được cứu độ. Họ cho rằng điều họ an bài thật là xảo diệu, [nhưng thực ra] hoàn toàn khớp với điều mà tôi nắm chắc. Những gì tham gia vào hệ thống ấy, chính là những thứ trong vũ trụ nên bị đào thải, là những sinh mệnh bại hoại nhất, xấu xa nhất; chúng cũng tập trung thể hiện những nhận thức và hành vi bất hảo nhất tại các tầng. Những gì mà chúng sinh có thể làm vào thời này chính là những biểu hiện triệt để của họ xuất ra trong Chính Pháp; do vậy trong Chính Pháp này điều thật sự cần phải thanh trừ chính là những biểu hiện không tốt của bản thân. Tuy nhiên những sinh mệnh trong thế lực cũ kia vốn từng làm những việc chi phối Chính Pháp thậm chí những sự việc rất xấu đã được cấp đi cấp lại các cơ hội; thực tại không thể cứu chữa được thì mới quyết định thanh trừ triệt để. Như thế, những sinh mệnh khác tại nhiều tầng không hề tham dự can nhiễu Chính Pháp, bất kể trong lịch sử họ đã biến đổi không tốt đến đâu, nhưng trong sự việc Chính Pháp này

họ không có tham dự, không có phá hoại, thì họ còn [có thể] cứu; nhưng số những sinh mệnh như thế chiếm tuyệt đại đa số.

Ngày từ đầu sự việc này [tôi] đã biết rằng thế lực cũ sẽ can nhiễu. Nhìn qua thấy không có [trình] tự; kỳ thực có [trình] tự một cách phi thường. Cái gọi là khảo nghiệm ma nạn mà các học viên tại thế gian đang chịu nhận, cũng chính là chỗ mà thế lực cũ đã an bài. Tuy nhiên ma nạn mà học viên đang chịu nhận không chỉ là do nghiệp lực của bản thân học viên tạo thành, càng không phải là chướng ngại do nhân loại tạo ra đối với Đại Pháp. Con người không có khả năng ấy. Trước mặt một người tu luyện thì một người thường hết sức nhu nhược. Con người hiện nay trên thực tế là chịu ma nạn do thế lực cũ tại các tầng khác nhau an bài, bị thế lực cũ tại các tầng khác nhau đang khống chế; do đó họ đã trở nên cứng cõi phi thường; họ mới dám đối xử với người tu luyện như thế như thế, họ mới dám bắt kính đối với Đại Pháp. Như vậy ở đây lại xuất hiện một vấn đề. Tại thế gian, ngoại trừ bè lũ những kẻ tà ác, còn có nhiều người thế gian vô tội, bị mê mờ do ở chỗ bị tuyên truyền lừa dối phô thiên cái địa [iv]. Chiếu theo Pháp lý vũ trụ mà nhận định, thì trong đầu những người này đang nhận lấy những tư tưởng không tốt đối với Đại Pháp; nên khi cuộc khảo nghiệm Đại Pháp và đệ tử Đại Pháp kết thúc thì [họ] sẽ bị đào thải. Mọi người thử nghĩ xem, những người ấy chẳng phải [đang ở tình huống] nguy hiểm ư? Bởi vì điều họ phản đối trực tiếp chính là Pháp này. Thế lực cũ kia, vì để lợi dụng thời kỳ lịch sử này, ở nơi hoàn cảnh thế gian này mà tạo nên cục diện hết sức tà ác, [nên đã] viện đến đủ các phương cách,

bung bít hết thảy công cụ dư luận đang vạch rõ tà ác trong và ngoài nước {Trung Quốc}. Trong khi bức hại đối với các đệ tử Đại Pháp, Đảng đã tập trung hết thảy các thủ đoạn tà ác đã kinh nghiệm trong đấu tranh từ xưa đến nay từ trong đến ngoài, đồng thời lợi dụng đủ thứ không tốt, giả hoạt và gian trá khôn khéo đã hình thành trong nhân dân Trung Quốc qua hàng nghìn năm; những thủ đoạn được viện đến đều cực kỳ hiểm ác. Vì vậy vào lúc bắt đầu thời gian đàn áp [Pháp Luân Công] có rất nhiều người thế gian bị những lời gian dối làm mê mờ. Là người tu luyện Chính Pháp, không thể [đứng ngoài mà] nhìn những sinh mệnh vô tội đang bị những lời gian dối dẫn đến tội ác bị tiêu huỷ; bởi vì sự việc này một khi đến thời điểm kết thúc, chính sẽ là lúc khai thủy một bước lịch sử nhân loại. Như vậy rất nhiều sinh mệnh không tốt sẽ bị đào thải. Toàn thể vũ trụ này hầu có to lớn đến đâu, đều là do Pháp vũ trụ này tạo thành; các sinh mệnh của mỗi tầng đều phù hợp với Pháp lý tại tầng vũ trụ ấy; bản nguyên của hết thảy vật chất căn bản nhất, đều là nhờ Pháp này mà tạo thành. Một sinh mệnh nếu phản đối Pháp đã tạo ra hết thảy các sinh mệnh trong vũ trụ, thì hỏi chừ vị [nó] sẽ đi đến đâu? Nó chẳng bị đào thải là gì? Các đệ tử Đại Pháp tại thời kỳ này, giảng rõ chân tướng trong khi chứng thực Đại Pháp, ấy đúng là cứu vãn rất nhiều con người thế gian. Các đệ tử bản thân đang trong tình huống bị bức hại nghiêm trọng, nhưng vẫn còn có thể giảng rõ chân tướng, cứu vãn chúng sinh; đó chẳng phải đại từ bi là gì? Là đệ tử Đại Pháp, ở trong bất kể hoàn cảnh nào, đều nên phải thể hiện [tâm] từ bi đối với chúng sinh. Từ một góc độ khác mà giảng, các đệ tử Đại Pháp trong khi bản

thân đang ở hoàn cảnh bị bức hại như thế này, vẫn còn đang cứu vãn chúng sinh; [điều ấy] càng thể hiện sự vĩ đại của đệ tử Đại Pháp.

Giảng rõ chân tướng không phải là sự việc đơn giản, không chỉ là vấn đề vạch rõ tà ác. Việc giảng rõ chân tướng của chúng ta là cứu vãn chúng sinh, đồng thời cũng có nhân tố nâng cao cá nhân và vứt bỏ chấp trước trong tu luyện bản thân chư vị, cũng có nhân tố các đệ tử Đại Pháp trong tu luyện có trách nhiệm với Pháp, đồng thời cũng có vấn đề làm phong phú đầy đủ thế giới v.v như thế nào cho viên mãn tối hậu của chư vị. Nếu như trong tương lai chư vị là một Đại Giác Giả đã viên mãn, [thì] tại không gian của chư vị, trong phạm vi thế giới của bản thân chư vị, thì không lẽ không có chúng sinh nào trong đó được. Như vậy trong quá trình tu luyện chư vị cần phải thể hiện ra như thế nào vấn đề từ bị cứu độ chúng sinh của chư vị và bổ sung cho thế giới của chư vị. Trong Chính Pháp tôi đang phá trừ những thế lực cũ đang chi phối Chính Pháp đồng thời đang an bài những sự việc cho chư vị. Nhìn qua thì thấy sự tình rất tà ác, rất hỗn loạn; trên thực tế nó có [trình] tự phi thường. Điều thế lực cũ an bài có [trình] tự; điều tôi làm cũng rất có [trình] tự. Bất kể từ phương diện nào mà giảng, đều có phương pháp giải quyết tối hậu vấn đề. Trong thời kỳ này, mọi người chúng ta lợi dụng cơ hội này như thế nào, chính là thể hiện uy đức xuất sắc và vĩ đại của người tu luyện; đây cũng là một cơ hội rất khó được. Một khi thế lực cũ đã nhất nhất cho chúng ta cơ hội thanh trừ chúng, thì chúng ta cứ lợi dụng chúng thôi. Trong lịch sử chưa có điều này; vậy mới nói [cơ hội này] khó được.

Làm một người tu luyện tại một hoàn cảnh không có [môi] trường tà ác mà bàn về việc có thể vứt bỏ sinh tử; giống như chúng ta ngày nay ngồi tại [môi] trường như thế này mà bàn về việc dứt bỏ sinh tử; nói ra thì quá ư nhẹ nhàng, bởi vì không có áp lực nào hết. Nhưng mà tại một hoàn cảnh tà ác, đối mặt với hoàn cảnh có đầy rẫy tà ác, mà chư vị còn có thể đứng ra chứng thực Pháp, can đảm từ đó bước ra vạch rõ tà ác; ấy lại là một chuyện khác hẳn. Chính là trong hoàn cảnh như thế; nhưng chúng tà ác vô cùng; mọi người thử nghĩ xem đó có phải là rất khó được hay không? Thật sự rất khó được. Khi thời kỳ này qua rồi, thì không còn cơ hội như thế này nữa. Là các đệ tử Đại Pháp, chư vị mới có thể gặp cơ hội như vậy; tu luyện thông thường hoặc tu luyện cá nhân trong quá khứ không hề có sự việc như thế này. Tất nhiên trong lịch sử, như Jesus, như Thích Ca Mâu Ni đều gặp phải những ma nạn rất lớn tương tự. Thời ấy so với ma nạn của chư vị thì tà ác trong lịch sử cũng là tương đương; tuy nhiên việc lợi dụng dư luận hiện đại hoá phô thiên cái địa, trên phạm vi toàn thế giới lớn như thế mà lập nên chủng tà ác, thì chưa hề có. Tà ác như lớn mạnh bắt đầu từ 20 tháng Bảy năm 1999; cả bầu trời như thế sập xuống. Bên ngoài Trung Quốc, trừ những đệ tử Đại Pháp, thì không có mấy người biết được Pháp Luân Công là gì; chính phủ và cơ quan thông tin các quốc gia tất cả nói chung đều theo tuyên truyền sai sự thật của Trung Quốc. Vì tuyên truyền vu khống của Trung Quốc, mà người ta đều có ấn tượng không tốt đối với chúng ta. Hiện nay hỏi vì sao mọi người cảm thấy hoàn cảnh nhẹ nhàng vậy? Đó là vì chư vị đang giảng rõ chân tướng cho con người thế gian, cho các cơ quan

thông tin, hướng đến chính phủ các quốc gia mà giảng rõ chân tướng rằng chúng ta đang chịu bức hại; chư vị ở nơi xã hội người thường mà biểu hiện chân chính của đệ tử Đại Pháp là lương thiện và từ bi, đã đạt được chứng thực của con người thế gian, đã đạt được chứng thực của chư Thần vậy nên mới có được hoàn cảnh như hôm nay. Thật xuất sắc, quả là rất xuất sắc. Chư vị đã đứng vững trước những tuyên truyền vu khống hãm hại từ bộ máy tuyên truyền của một chính phủ lớn và cả một quốc gia do bè lũ tà ác nhất và lưu manh nhất thao túng. Với mỗi đệ tử Đại Pháp đã có thể theo tiến trình Đại Pháp mà tiến lên, chư vị đã đều làm những điều chư vị nên phải làm. Một số vị ở nhà vẫn không bước ra lại cho rằng ấy là tự mình tu luyện; nếu so sánh thì có thể coi đó là tu luyện được không? Tất nhiên, tâm của con người, ở xã hội người thường còn có nhiều biểu hiện khác nhau; khi người đã từng học Đại Pháp lạc lối sai lầm chính là vì còn có những chấp trước không vứt bỏ được; mà chính những chấp trước này nhất định bị các sinh mệnh tà ác khống chế và lợi dụng. Các sinh mệnh tà ác chuyên môn tìm những tư tưởng chấp trước của chư vị mà đào sâu vào, [để] đạt được mục đích bị chúng khống chế; bị ma lợi dụng rồi sau đó biểu hiện sai lầm tà ác nhưng lại cho rằng ấy là theo [đạo] lý, lại còn tự mình tìm trong Pháp những điều tách ra khỏi toàn văn {đoạn chương thứ y} để làm lý do để biện hộ cho bản thân.

Từ hình thế của toàn cuộc Chính Pháp trước mắt mà xét, thì sự biến hoá của toàn thể thiên thể vũ trụ rất to lớn. Thiên thể vũ trụ mới, là to lớn không gì sánh được, là tốt đẹp chưa từng có; Chính Pháp đã đang làm đến bước chót tối hậu cuối cùng. Bởi vì thể hệ các thiên

thể có khung vô cùng to lớn, lớn đến mức không thể nghĩ bàn; chính là đại hệ cá thể ấy là do hàng thiên vạn những hệ các thể to lớn như thể tổ hợp thành. [Lớn] như vậy, kết cấu ấy, tôi không có cách nào dùng ngôn ngữ người thường mà giảng được, đã đến mức không thể hình dung được. [Lớn] như vậy, tuy chư vị có thể tự coi mình rất nhỏ; nhưng viên mãn trong tương lai hiện đang chờ đợi chư vị, có thể là một cảnh giới vĩ đại phi thường. (*vỗ tay*)

Là một đệ tử Đại Pháp, giảng rõ chân tướng là sự việc nhất định phải làm. Điểm này tôi nhắc lại với mọi người, bất kể biện hộ gì, hễ chưa bước ra [chứng thực Pháp] đều là sai. Ngay cả nói đến [môi] trường ma nạn này còn đến bao lâu, tôi nghĩ rằng, về việc này, mọi người không cần nghĩ nhiều; tự bản thân có thể viên mãn hay không, cũng không cần nghĩ; bởi vì bất kể tâm nào của chư vị đều có thể trở thành một chướng chướng trước, đều có thể bị tà ác lợi dụng. Ngay lúc niệm đầu của chư vị xuất lai, tà ác liền có thể vì chư vị mà diễn hoá xuất ra những [hiện] tượng giả, khi ấy sẽ tạo thành một thứ can nhiễu. Thời gian hiện tại rất quý cần lợi dụng; thời gian này là đều lưu cho các đệ tử. Chư vị trong tu luyện, trong Chính Pháp, khi đi hướng về viên mãn đồng thời lại cứu vãn chúng sinh; chư vị cũng đang vì tương lai mà khai sáng hết thảy. Hết thảy những thứ mà đệ tử Đại Pháp đang làm hiện nay đều quan trọng phi thường; đi theo con đường đúng cũng là để sinh mệnh tương lai có thể tham chiếu; đồng thời, ở xã hội nhân loại cũng ổn định một cơ sở phương thức sinh tồn cho nhân loại tương lai. Mọi người biết chăng, biểu hiện của Chính Kiến Net của chúng ta chính là quan niệm mới của nhân

loại tương lai, là đại diện cho tư tưởng và chính niệm trong tương lai của nhân loại mới, [là] các trạng thái, từ bi, lương thiện, thuần chính và đại nhân mà đệ tử Đại Pháp biểu hiện tại thời kỳ Chính Pháp, đang có ảnh hưởng đến xã hội tương lai. Các đệ tử Đại Pháp ngoài việc chú vị đang ở trong quá trình tu luyện trong thời kỳ này, trong tương lai còn có con người trong tương lai đặc Pháp; sự kiện này được phân thành hai phần công việc. Ban đầu điều mà thế lực cũ đã an bài là trước sau bao gồm hai mươi năm; chia ra thời kỳ Chính Pháp và thời kỳ Pháp chính nhân gian. Mười năm đầu, ấy là Sư phụ Chính Pháp và các đệ tử Đại Pháp tu luyện trong thời gian Chính Pháp; mười năm sau, ấy là con người trong tương lai đặc Pháp; sau đó chính là tiến nhập vào thế kỷ mới ở trong Pháp; đó là thời tương lai mới sẽ bắt đầu. Tuy nhiên, tôi đã giảng ra là vì tình huống này đã thay đổi rồi; nhưng biến đổi không nhiều; [chú vị] không nên vì thế mà quá vui mừng, đặc biệt những ai chưa làm được tốt nên biết rằng thời gian rất khẩn cấp, những việc khác chớ có nghĩ đến. Những gì chúng ta đang làm hết thảy đều cần có trách nhiệm với tương lai; trong khi chúng ta giảng rõ chân tướng thì đồng thời con người tương lai cũng đã được cứu; đặc biệt là những người ở ngoài Trung Quốc; những biểu hiện [của họ] về hiểu biết và ủng hộ đối với Đại Pháp đã hoạch định cơ sở rất tốt cho sự đặc Pháp và tiến nhập vào xã hội nhân loại trong tương lai.

Người ta đã đến nhân thế này không phải không có ý nghĩa gì; bởi vì trong quá khứ, trong hoàn cảnh Trái Đất chưa hề có nhân loại như hiện nay. Như mọi người đã biết, tôi thường hay giảng đến người hành tinh khác;

vì sao tôi cần giảng về người hành tinh khác? Bởi vì đó mới là con người thật sự ở trong hoàn cảnh Trái Đất trong quá khứ; họ đã là chủ nhân nơi này trong các thời kỳ lịch sử khác nhau, thậm chí trong lịch sử rất xa xưa. Bất kể Trái Đất đã hoán đổi biết bao nhiêu lần, thì hình thái con người và các sinh mệnh trên Trái Đất mỗi lần đều khác nhau, khác nhau rất nhiều, sai biệt rất lớn; tuy nhiên họ đều là chủ nhân của nơi này. Vậy hỏi tại sao lần này hình hài của nhân loại chúng ta lại trở thành như thế này? Bởi vì như chư vị đã biết Đại Pháp của vũ trụ là được truyền tại nơi đây; trong thời hết sức xa xưa trong lịch sử đã hoạch định hết thủy cơ sở cho Đại Pháp hồng truyền sau này; nếu một thứ nào đó giống như động vật mà đến nghe Pháp thì đó chính là vũ nhục Đại Pháp; do vậy chư Thần đã phỏng theo hình tượng của bản thân mà tạo nên con người ngày nay. Trong tôn giáo tại phương Tây, người ta biết rằng Yahweh đã phỏng theo hình tượng bản thân mà tạo nên con người; người dân phương Đông đã biết rằng, Nữ Oa đã phỏng theo hình tượng bản thân mà tạo nên con người; còn có những vị Thần khác, cũng đã tạo ra những con người khác. Nếu mà quá khứ [trước đó] ở hoàn cảnh Trái Đất mà tạo thành các sinh mệnh có cùng hình tượng với chư Thần, thì điều ấy tương đương với vũ nhục chư Thần, là sự bất kính lớn nhất đối với chư Thần; do vậy không thể tạo thành con người ở nơi này với hình tượng chư Thần. Tuy rằng con người ngày nay được tạo thành cùng hình tượng với chư Thần, nhưng chư Thần không còn tiếp nhận con người là đồng loại của họ, bởi vì phương thức sinh hoạt của con người đã khác hẳn với chư Thần. Chỉ có cái bên ngoài của con người, hình tượng là giống với

Thần. Cũng không chỉ có vậy. Trong lịch sử, tại sao văn hoá và văn minh tại Trung Quốc lại khác xa với những nơi khác? Một quốc gia đầu ở một vùng đất nào đều là khái niệm một quốc gia; người đứng đầu một dân tộc ở vùng đất nào thì cũng đều là khái niệm chủ một nước {vua}; nhưng chính tại lịch sử Trung Quốc thì không có khái niệm quốc gia như thế, [mà] nó xuất hiện phương thức các triều đại; còn trong lịch sử, thì các hoàng đế Trung Quốc khác rất nhiều so với các chủ {vua} của các quốc gia khác. Trên thực tế, [ấy là] hoạch định ra cơ sở văn hoá như thế đồng thời liên tục kết duyên với các chúng sinh trong vũ trụ. Tại mỗi một thời kỳ trong lịch sử, đều có các chúng sinh của các thế giới thiên quốc [v] khác nhau đến trung thổ [vi] để kết duyên; họ đại biểu cho hệ các thể vũ trụ của họ. Các học viên Đại Pháp cũng là từ các thể hệ các vũ trụ khác nhau đến đây. Vào lúc chuyển sinh [vii] giữa các tầng khác nhau, là quá trình sinh mệnh của các tầng khác nhau. Còn từ căn bản là vốn đến từ những thiên thể rất xa xôi. Như mọi người đã biết, “mỗi triều vua một triều quan”, đó là con người nói thế. Không chỉ có vậy, mỗi triều vua một triều quan, mỗi triều con người từ trên trời một triều dân, một triều văn hoá, một triều phục sức. Vào lúc hoán chuyển giữa các triều đại thì văn hoá lập tức đổi thay, sự khác biệt về phục sức cũng hết sức to lớn; đó đều là các sinh mệnh từ các tầng khác nhau tự họ mang theo đến đây; do vậy tại Trung Quốc thì văn hoá, hoặc các phương thức ăn, ở, mặc, và sinh hoạt trên mọi phương diện đều khác rất nhiều so với các vùng đất khác; bởi vì đó là tích tụ từ văn hoá do các sinh mệnh từ rất nhiều các hệ các thể [vũ trụ] đem theo mà tạo thành. Như vậy, sau một

thời gian khi tại vùng đất trung thổ có nhiều người quá không chứa được; do đó sau khi kết duyên rồi thì đời sau [họ] chuyển sinh sang vùng đất khác.

Trước đây tôi đã từng giảng, tôi nói rằng trên thế giới bất kể một quốc gia nào đều không hề tồn tại một cách ngẫu nhiên trên thế giới này, [chúng] đều có ý nghĩa và mục đích tồn tại của nó. Thực ra con người đều đang đợi Pháp. Rất nhiều học viên đã gặp nhiều những trường hợp như thế này, rằng một số người sau khi xem xong Pháp bèn nói: “Suốt đời tôi đã tìm điều này”, hoặc “Đây chính là điều tôi muốn tìm”. Trong giai đoạn hiện tại vì sao các chúng sinh khác không được đắc Pháp ngay? Là vì họ có một phương diện bị ức chế. Hiện nay họ chưa thể đến đây bởi vì một khi họ đến thì nghiệp lực của bản thân họ và các nhân tố phức tạp của họ đã hình thành trong lúc họ ở ngoài xã hội, những thứ phản diện như thế sẽ theo họ đến đây; như vậy sẽ làm cho Chính Pháp bước thứ nhất trở nên khó khăn hơn rất nhiều; do vậy không thể cho phép họ tới đây bây giờ được. Tuy nhiên chư vị cần phải giảng rõ chân tướng [và] Chính Pháp; bởi vì trong quá trình làm công việc ấy, nếu họ luyện công được thì cũng tốt, [họ] học Pháp được thì cũng tốt—tuy rằng chưa hề thâm nhập—nhưng cũng đã xác định được cơ sở đắc Pháp của họ trong tương lai; do đó nhất định phải làm [công việc ấy]. Nói cách khác, tôi nói với mọi người rằng có rất nhiều tình huống không phải là không có nguyên do; trên thế gian này bất kể sự việc gì cũng là vì Đại Pháp này mà đến, đều vì Đại Pháp mà thành, vì Đại Pháp mà được tạo nên. Đối với chư vị tôi đã giảng nhiều Pháp lý, đối với chư vị tôi đã giảng nhiều điều bí mật thật

sự; trong quá khứ ngay cả chư Thần cũng không biết; nghe được những điều ấy họ đều đột nhiên bừng ngộ; bởi vì cảnh giới của họ đã hạn chế nhận thức của họ đối với tầng rất cao và lịch sử rất xa xưa; bởi vì tu luyện cao đến đâu thì chứng ngộ đạo lý cao đến đó, chứng ngộ chân tướng vũ trụ cao đến đó. Do vậy hiện nay trên thế giới, chúng ta không thể không có trách nhiệm với những chúng sinh khác, chúng ta không thể không có trách nhiệm để những chúng sinh khác đắc Pháp trong tương lai, chúng ta không thể không hoạch định cơ sở để chúng sinh trong tương lai đắc Pháp; bởi vì họ rất có thể là những sinh mệnh trong cùng thể hệ [vũ trụ] với chư vị. Chính vì tại vùng Trung Quốc là nơi truyền Pháp, lại không để cho những người bình thường nghe Pháp, nên đã tập trung rất nhiều chủ của các thế giới và các sinh mệnh tại tầng rất cao đã chuyển sinh tại vùng trung thổ, trong đó có nhiều vị do tôi chăm lo trong suốt lịch sử. Tất nhiên đâu là sinh mệnh đã được chăm lo hay không thì việc đắc Pháp ngày nay họ đều được đối đãi như nhau. Do vậy những con người ở đó lại càng cần phải cứu vãn. Khi tà ác tuyên truyền giả dối phô thiên cái địa, những biểu hiện xuất lai của một số người kia đã không chỉ là phạm một tội thông thường nữa, nó sẽ dẫn đến tiêu huỷ. Bất kể họ đến từ đâu, bất kể họ có duyên phận nào đi nữa, tầng cao đến đâu; đối với cá nhân sinh mệnh ấy mà xét thì chẳng phải là đáng tiếc lắm ư? Không thể làm khác được, không phải là Sư phụ chẳng từ bi; là vì trong Chính Pháp các sinh mệnh tại các tầng khác nhau đều đang sắp xếp lại vị trí; không phải là vấn đề từ bi hay không và [vấn đề] độ nhân hay không. Tâm tính của một sinh mệnh nếu ở đâu thì phải

sắp xếp [họ] ở đó; ấy là tiêu chuẩn như thế, đó là Pháp lý; ấy là hoạch định cho tương lai, là điều không thể phá bỏ được, là điều không thể tùy ý phá hoại được.

Trong khi chúng ta giảng rõ chân tướng, hết thấy những gì đã làm và hết thấy những biểu hiện của các đệ tử Đại Pháp ngoài nước [Trung Quốc] đều rất xuất sắc, rất oanh liệt vĩ đại. Đối với tăng tu luyện và đối với quay về viên mãn, các chư vị không hề sai khác so với các học viên trong nước [Trung Quốc]; chính đã an bài để chư vị đắc Pháp tại đây, an bài để chư vị tu luyện tại đây. Có rất nhiều học viên có học vấn rất cao, các đệ tử ngoài nước có học vấn cao chiếm tuyệt đại đa số. Tại sao như vậy? Chính là vì để chư vị tại thời khắc then chốt này mà phát huy đầy đủ sở trường học vấn nơi người thường của chư vị, để dùng những kỹ năng hình thành trong người thường mà Đại Pháp đã từng cấp cho con người thế gian mà chứng thực Pháp. Trên thực tiễn, mọi người đã làm được rất là tốt. Tôi đã xem những bài trên Minh Huệ Net, những bài của đệ tử Đại Pháp trên Tân Sinh Net và các phương tiện truyền thông khác, [qua đó thấy rằng] chư vị có một số bài viết kiệt tác, có lý luận có căn cứ, tư tưởng sáng sủa mạch lạc, lý luận sắc bén, thật sự có tác dụng trấn áp, hơn nữa chuẩn mực cũng rất cao. Dùng tiêu chuẩn hiện nay mà xét, tôi thấy rằng những phương tiện truyền thông vu khống của Trung Quốc thật quá kém. Có học viên nói: “trong triều chẳng còn ai” {trong nhà nước chẳng còn người đáng tài}. Tôi cũng thấy thế. Hỏi ai còn dốc sức vì theo cách thức vu khống và lưu manh của tà ác như thế nữa? Là đệ tử Đại Pháp, thể hiện một cách đầy đủ những gì chúng ta nên phải làm, đó là trách nhiệm của chư vị, đó

là những điều mà đệ tử Đại Pháp trong thời kỳ Chính Pháp nên làm; hơn nữa những gì chư vị đã làm hết sức phi thường. Các học viên trong nước trong khi gặp ma nạn và gánh chịu tình huống thống khổ bức hại mà vẫn hướng đến chúng sinh giảng rõ chân tướng, biểu hiện được những hành động oanh liệt của những Đại Giác Giả trước khi đản sinh. Có những lúc tôi xem Chính Kiến Net, tôi nhận thấy rằng sinh mệnh mới, nhân loại mới thật sự đang bắt đầu từ bây giờ; bởi vì nhận thức của chư vị đã tiến nhập đến thời kỳ lịch sử mới, [đến] nhận thức của những sinh mệnh chân chính nhất. Các đệ tử Đại Pháp đang hoạch định tương lai cho nhân loại.

Có một nhân tố rất tà ác trong khi bức hại các đệ tử Đại Pháp, chính là thế lực cũ; tâm lý của họ không bỏ qua được khi họ cho rằng có một số học viên viên mãn [hoặc] thành đệ tử Chính Pháp; họ thấy rằng bản thân họ còn chẳng được làm đệ tử Chính Pháp, còn những học viên này đã được quá ư dễ dàng; vì thế họ thao túng tà ác, lợi dụng kẻ ác để đánh học viên, nhất định bắt học viên phải nói “bất luyện” [viii]. Đó chẳng phải tà ác là gì? Là một vị Thần liệu có như vậy không? Vũ trụ đang trong Chính Pháp, số lượng các sinh mệnh bị đào thải tại các tầng là rất lớn. Số người viên mãn của chúng ta, tôi thấy còn xa mới đủ. Nguyên ban đầu, tôi tính rằng tối thiểu là năm nghìn vạn; mãi cho đến nay tôi vẫn chưa giảng cho chư vị điều này. (võ tay) Hiện nay vẫn chưa đủ, tuy nhiên, số lượng đã rất nhiều. Dù sao đi nữa, là một người tu luyện, chúng ta có nghe được gì, thì chư vị cũng chớ khởi tâm hoan hỷ; hãy để bản thân câu giảng ấy của Sư phụ cũng là một khảo nghiệm đối với chư vị. Hãy vứt bỏ bất kể tâm nào, điều gì cũng chẳng nghĩ, lại

làm hết thấy những gì mà đệ tử Đại Pháp nên làm, hết thấy đều ở trong ấy cả mà. Mặc dù tà ác độc ác như thế nào, chúng đã sử dụng cạn hết những chiêu thuật rồi; chỉ có gia tăng [bức hại] và đặt điều dư luận giả tạo; với tâm bất thường [chúng] chỉ một điều là ép buộc những học viên kia viết những gì là “hối quá thư” [ix], ký tên những thứ này khác. Đã biết rõ là giả rồi, chẳng thể thay đổi được lòng người, hỏi tại sao [chúng] vẫn nhất định làm như thế? Tại sao nhất định cứ bắt chư vị ký cái chữ ấy? Tại sao nhất định bắt chư vị nói “bất luyện” rồi mới thả chư vị ra? Bên “luyện” thì chịu thụ hình; còn bên kia nói câu “bất luyện” liền được thả; đó chẳng phải khác xa nhau là gì? Có phải bình thường không? Không bình thường. Điều này chẳng rõ quá là gì? Chính là bắt chư vị rút xuống, bắt chư vị nói ra câu ấy. Một khi nói ra, cứ cho rằng nó không phải từ trong tâm bản thân chư vị phát ra đi nữa, thì đó cũng là một vết nhơ; với một đệ tử Chính Pháp, đó là sự sỉ nhục. Hơn nữa nếu làm điều gây tổn hại đến Đại Pháp, mà chư vị sau đó không thể thật sự bù đắp hết thấy những thứ ấy trong Chính Pháp và cứu vãn lại những tổn thất đã gây cho Đại Pháp, thì như thế rất là nghiêm trọng. Có làm được hay không làm được khác nhau chỉ trong một niệm; chư vị có thể bước ra chứng thực Pháp hay không thể, cũng không thể nương theo đà nhiều người mà qua cửa {vượt qua khảo nghiệm}. Có vị đến quảng trường Thiên An Môn đọi và nghĩ, ‘nhiều bạn cùng bước ra thì ta cũng bước ra’; nhưng một khi thấy không có nhiều người bước ra, thì vị ấy đi một vòng rồi về. Bởi vì khi có nhiều bè bạn cùng bước ra, thì chính cái khí thế đó đã đưa chư vị bước ra, chứ không phải chư vị tự mình vứt bỏ cái tâm

sinh tử mà bước ra. Tu luyện là chuyện của cá nhân, không phải theo đông người hô hào; việc nâng cao của mỗi cá nhân cần phải hết sức chân thực. Tất nhiên các học viên ở ngoài nước, mọi người không phải đến Thiên An Môn; nếu mà chư vị đều đến đó thì việc Chính Pháp ở ngoài nước sẽ không có ai làm; đây là sự an bài trong lịch sử.

Chư vị là một chỉnh thể, giống như công của Sư phụ. Tất nhiên chư vị không phải là công; tôi lấy ví dụ vậy thôi. Cũng như công của tôi, đồng thời làm mọi thứ việc. Có cái trong vũ trụ rộng lớn liên tục không ngừng với cái thể xung kích to lớn hướng đến [mức] vi quan, hướng đến những thứ to lớn ở cao hơn rộng lớn hơn; khí thể to lớn phi thường, tốc độ nhanh phi thường; vượt trên hết thấy thời gian mà thực hiện chính đại khung [x]; có cái sau khi xung kích xong liền thanh trừ tội nghiệp của các chúng sinh tại các tầng khác nhau và cân bằng các quan hệ đan xen ngang dọc giữa các tầng khác nhau của các sinh mệnh; có cái đồng hoá sinh mệnh; có cái thiết lập lại vị trí mới cho các sinh mệnh, thậm chí tại các mức vi quan nhất của sinh mệnh, trong mỗi tầng đều thực hiện các việc khác nhau; có cái thực hiện tại không gian ở xứ thấp, có cái bảo hộ học viên, có cái đang thanh lý tà ác; mỗi phương diện công đều làm những việc như thế. Nói cách khác một chỉnh thể không nhất định đều làm một việc. Tuy nhiên vô luận làm bất kể điều gì đi nữa, chư vị đều cần phải làm sao cho xứng với danh hiệu đệ tử Đại Pháp.

Hôm nay giảng vậy là đủ, việc trao đổi tâm đắc thể hội [xi] của chư vị cũng rất quan trọng. Trong bất kể hoàn cảnh nào, ở bất kỳ thời gian nào, công tác đầu bận

rộn đến đâu [chư vị] không được xa rời việc học Pháp; đó là điều đảm bảo căn bản nhất để nâng cao viên mãn cho chư vị. Không thể không học Pháp mà lại làm công tác Đại Pháp, ấy chính là người thường làm công tác Đại Pháp; cần phải là đệ tử Đại Pháp làm công tác Đại Pháp mới được; đây là yêu cầu đối với chư vị. Người thường làm giúp công tác Đại Pháp, tất nhiên là điều tốt; nhưng ở đây tôi nói về đệ tử Đại Pháp, chư vị cần phải là đệ tử Đại Pháp làm công tác Đại Pháp; bởi vì viên mãn của chư vị là điều chủ yếu; hiện nay việc viên mãn của chư vị là [quan trọng] bậc nhất. Tất nhiên trong viên mãn của chư vị đã gồm cả trách nhiệm của chư vị đối với Đại Pháp, và phổ độ chúng sinh. Tôi nói với mọi người: chư vị đều nói rằng Sư phụ đang phổ độ chúng sinh; khi chư vị viên mãn rồi quay đầu nhìn lại sẽ thấy những chúng sinh mà chư vị phổ độ hiện nay. Khi giảng rõ chân tướng, ấy là chư vị đang cứu độ chúng sinh.

Tôi giảng đến đây thôi; sau đây chư vị hãy tiếp tục [Pháp] hội của mình.

Chú thích của người dịch

[i] *Độ nhân*: cứu độ con người. *Vãn cứu nhân*: cứu vãn con người.

[ii] *Canh tân*: đổi mới.

[iii] *Trùng tổ*: tổ chức lại, tổ hợp kết cấu lại.

[iv] *Phô thiên cái địa*: bày đặt trời che giấu đất.

[v] *Thiên quốc thế giới*: thế giới quốc gia trên trời.

[vi] *Trung thổ*: vùng đất Hoa hạ nơi người Hán nguyên sinh sống còn được gọi là trung thổ.

[vii] *Chuyển sinh*: chuyển đến sinh vào một thế giới nào đấy.

[viii] *Bất luyện*: không luyện, nghĩa là cam kết chấm dứt luyện công.

[ix] *Hối quá thư*: văn bản hối hận.

[x] *Chính đại khung*: chỉnh lại gầm trời to lớn.

[xi] *Tâm đắc thể hội*: những điều mà tự tâm thể mình gặp được, kinh nghiệm.

Bản dịch tháng 8-2001, có thể được chỉnh sửa trong tương lai. Xin đọc giả thỉnh thoảng quay lại kiểm tra.